VIII. évfolyam, 2. szám
1952. január 10

Ludas Matyi

Kém-tréning

— Erről jut eszembe, te Acheson, bezárattam a clevelandi és a newyorki magyar konzulátust.

— Jó, jó, Trumankám, de mit fogsz bezáratni, ha ezek a fiúk is lebuknak?

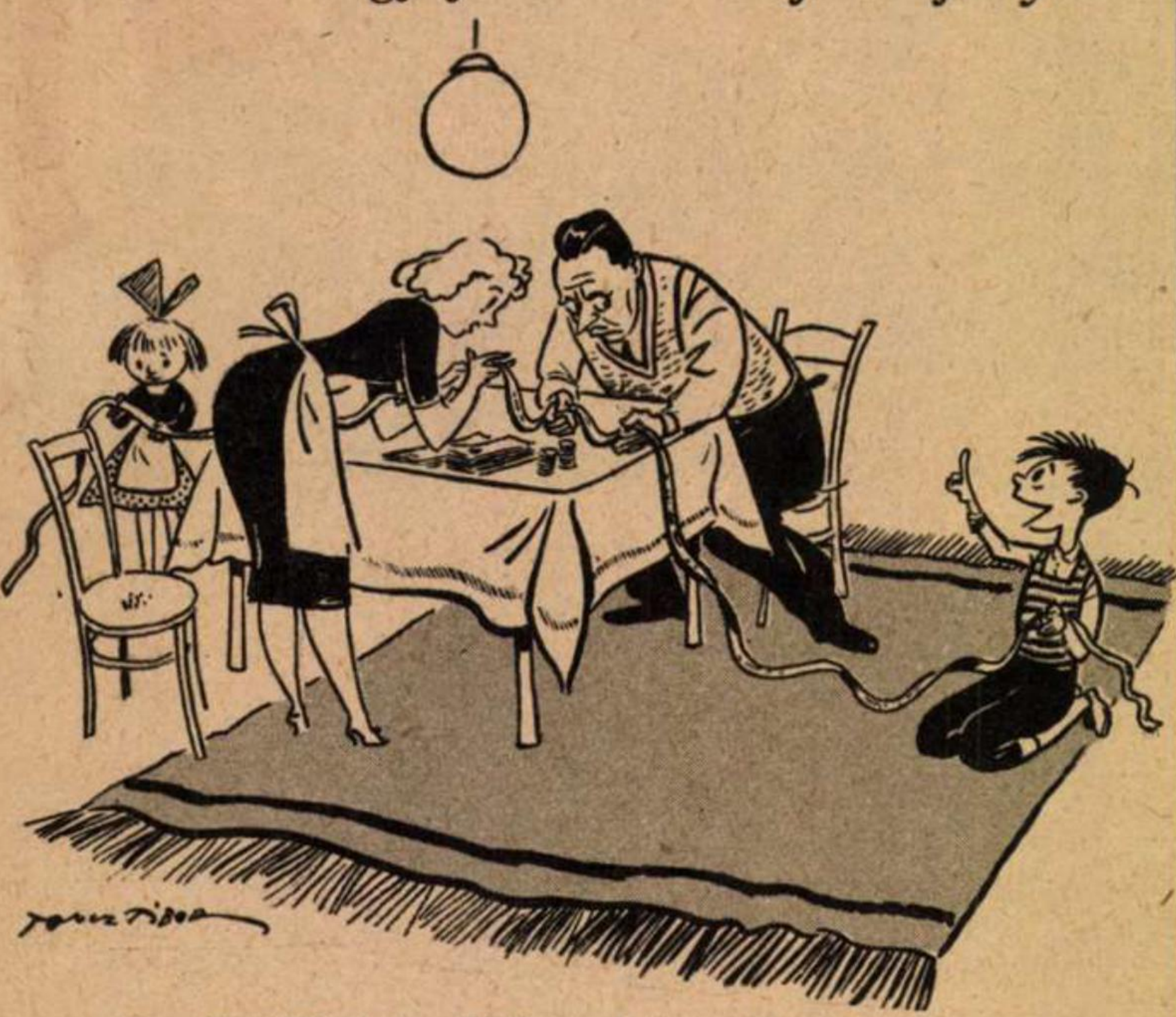
70 fillér

HOGYAN SZÜLETIK EGY LONDONI KACSA?

Angol ujságiró: Nyugodtan adja le a cikket, főszerkesztő úr! Mellettem áll az a jugoszláv újságíró, aki éppen látja saját szemével a nyolcvankét megölt bányászt.

Ebadta megfejtette az elsejei rejtélyt

— De miért több hetvenöt forint hatvannal?
— Apu, én már tudom! Most járt le a Tüker-részlet!

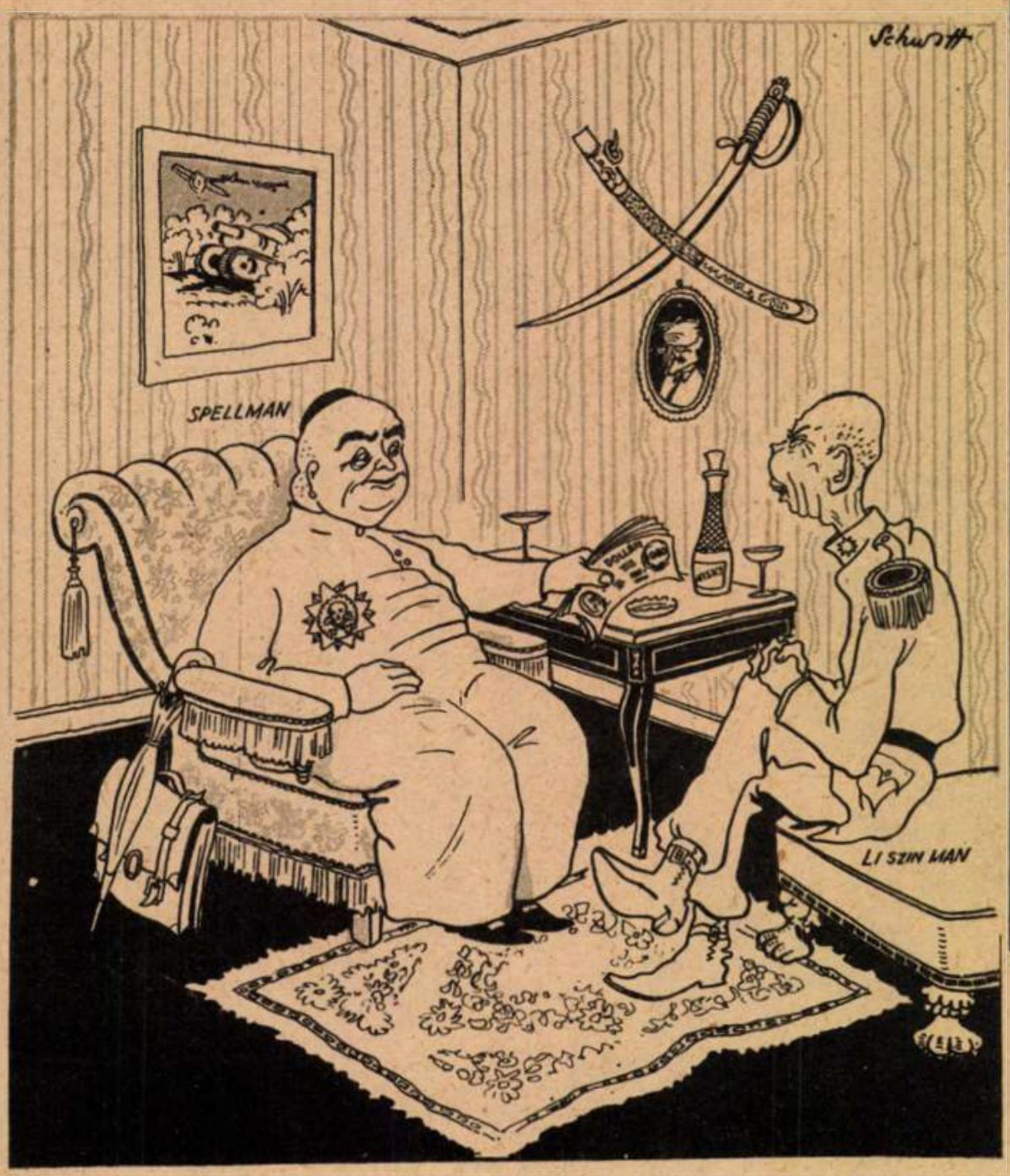
A VIZÉP újítási irodájában

(Egy ötletes dolgozó macskára kötve vezeti át a huzalokat a mélyenfekvő csöveken.)

— Tessék az újítási jutalom: az elvtársnak pénz, a cicának egér...

Spellman new-yorki érsek Koreában

Spellman: Fogja barátom, itt van ötezer dollár szent céira, templomok és iskolák bombázására.

Zoscsenko:

A BÁRSONY FÜGGÖNY

Amerika irodalmi köreiben nyugtalanság van. A gyilkosságok és a kémek, a pogromok és az erőszakok untatják az amerikai olvasót, azt most már tudomásul kell venni. Végül is valami frissel kell a publikumot megajándékozni.

Miről írjunk? Az egyszerű kritikusok, a nagy műértők s a bűnügyi szenzációk értékelői zsákutcába kerültek.

Ezért kérdezte meg a New York Times Ever Brownt, a neves angol irodalomtudóst, hogy szerinte milyennek kellene lenni a mai irodalomnak? S az meg is írta válaszát e játszi címmel:

— Miért ne írnánk a nárciszokról?

S ezt a cikket közölték is.

Brown nézete szerint a kortársi irodalomnak meg kell óvnia az olvasót az „igazán nyomasztó hírek hatásától", s biztosítani kell a „mindenfelől megzavart elmének a csendes nyugalmat". Az emberek, ha regényt olvasnak, gondolják, hogy nem Amerikában, hanem valahol a boldog Arkádiában vannak.

„A jó, vaskos regény szolgáljon puha kerevetül fölzaklatott érzéseinknek — jelenti ki Brown. — Ilyen regény kétnapi ágybanfekvést pótol..."

S miről tanácsolja Brown, hogy az óceánontúli írók írjanak?

Azt tanácsolja, hogy írjanak a virágokról. Igenis a nárciszokról, a margarétákról. És „a tiszta szívek dobogásáról is". Szerelem és virág megnyugvást ad „viharos korunkban".

A bűnügyi irodalmat, vagyis a gyilkosságokról, spiclikről s egyéb ilyenekről szóló dolgokat Mr. Brown nagyon hasznos olvasmánynak tartja: Így ír róluk:

„Nem kell leszerelnünk a bűnügyi szépirodalom frontján csak azért, mert valahol igazi fegyverek csövei csillognak."

Nézd, nézd, milyen óvatosan ír ez a kópé! Valahol fegyverek csöve csillog!

Mintha nem tudná, hogy a fegyverek csöve nemcsak csillog, hanem dörög is. S hogy nem valahol, hanem Koreában. S hogy Koreában az angol kritikus honfitársai a vadállati dolgokban versenyeznek az amerikaiakkal.

Cikke végén Brown úgy beszél, mint egy alchimista:

„A gyógyszerészekhez hasonlóan az íróknak tudniok kell olyan írt készíteni, amely a fölkavart agynak álmot és nyugalmat ad."

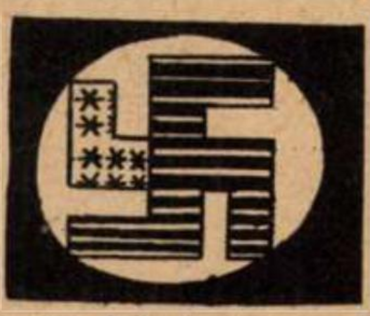
De az amerikai olvasó nem siet beleharapni a Brown irodalmi írjába, hogy „kibírja a viharos időt". Ellenkezőleg: az egyszerű emberek az egész világon tömegbe verődnek s kijelentik, hogy nem engednek meg egy újabb világháborút. S ezzel megreszkettetik az összes háborús gyujtogatókat.

Bizony, be van gyulladva a néptől Brown, a tehetetlen kritikus. S hogy a népet a valóságtól eltépje, éberségét eltompítsa — ezt óhajtja Brown virágok mögé bújó cikke.

Valójában riasztó kép tárul elénk, ha elhúzzuk a nárciszokkal és nefelejtsekkel kivarrott bársonyfüggönyt, amely csengő és hangzatos szavakból van szőve.

Fordította: GÁBOR ANDOR

MINEK NEVEZZELEK?

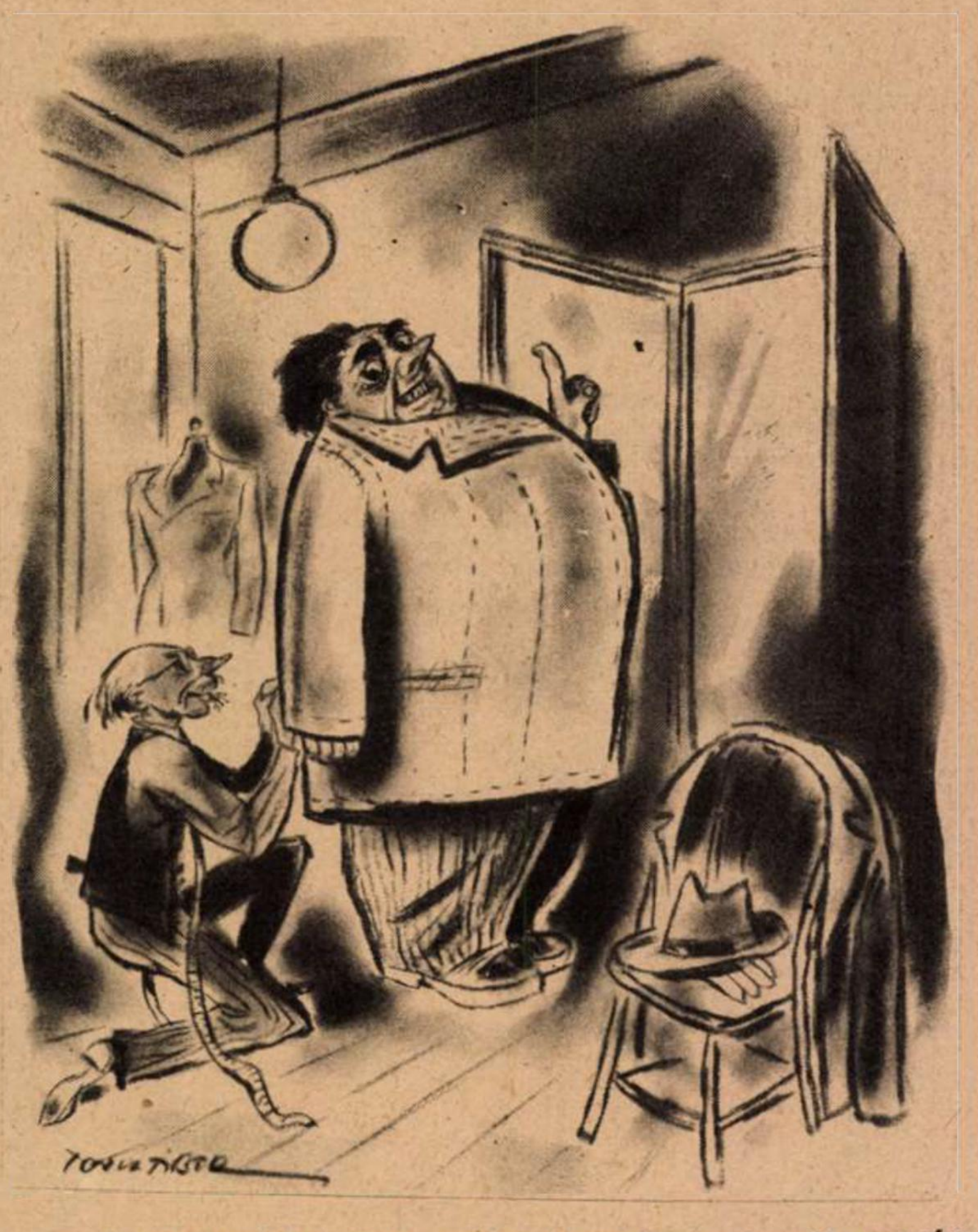

A New York Times jelenti, hogy az Egyesült Államok hatalmas propaganda-ügynökséget szándékozik felállítani Nyugat-Németországban. Az ügynökség, az „Egyesült Államok tájékoztatás- és nevelésügyi hivatala", Nyugat-Németország tizenöt legnagyobb városában fog működni.

Hogy minek nevezzék azt az eszmét, amit az új hivatal terjeszteni fog, akörül még viták folynak. A hitlerizmus elnevezés kevés volna rá, mert hiszen Truman is rengeteget adott hozzá. A trumanizmus szó nem egészen preciz, mert nem árulja el, hogy az alapot mégiscsak Hitler rakta le, ha Truman már felül is múlta őt. Legjobban megfelelne még a trumlerizmus, vagy a hitmanizmus szó, ezek azonban nehezen kiejthetők.

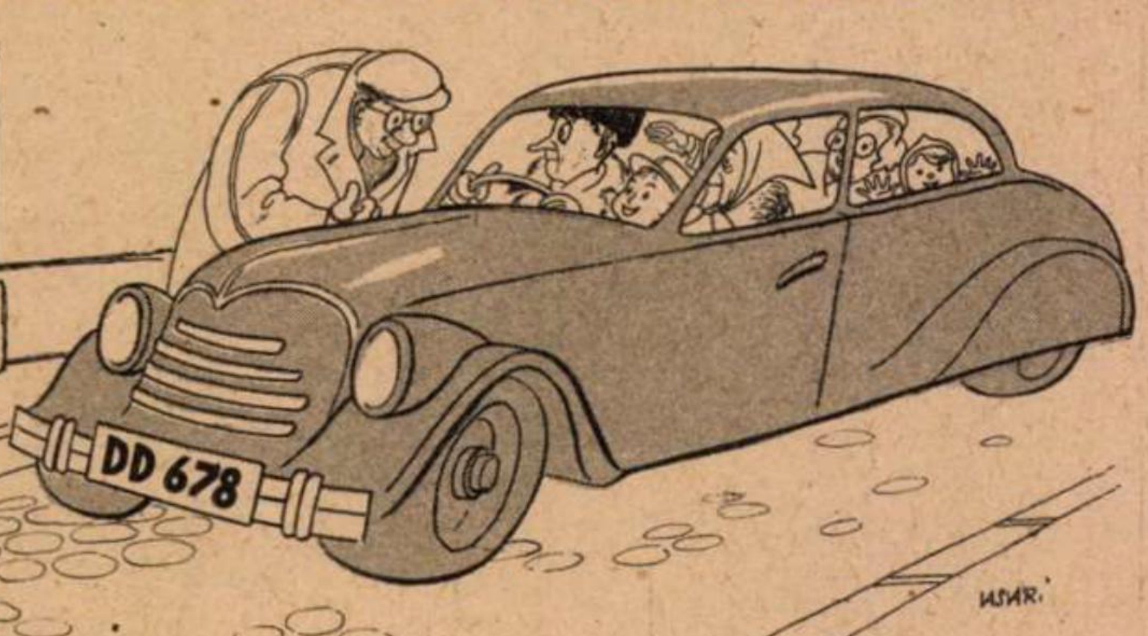
Miután fentieken kívül az új propagandahivatal eszmei tartalmát a gazemberség, a hazugság, a tajtékzás és az uszítás szavak jellemzik a legjobban, valószínű, hogy az új propagandaközpontot Amerika Európai Hangjának fogják nevezni.

A trösztelnök zakót rendel

— Jó nagy zsebeket kérek, mester, hogy elférjen bennük az egész USA-kormány, Trumannal együtt.

Aminek szintén nem szabadna lennie

— Hát akkor elvtárs, legyen szíves Pistit az iskolába vinni, Katikát az óvódába, nagymamát a csarnokba, a feleségemet Zúglóba, a szomszédunkat a Soroksári-útra, — én majd bemegyek gyalog a hivatalba...

Neue Berliner Illustrierte:

Mikor Adenauer a Németország remilitarizálásáról folyó tárgyalásokon a javaslatok mellett foglalt állást, hirtelen észrevette, hogy nincs tolmács. Eisenhower azonban gyorsan felállt és lefordította a jelenlévő amerikai tisztek számára a beszédet. Mikor azonban megdicsérték német tudását, elhárította a dicséretet:

— Egy szót sem tudok németül, de gondolják meg, mi egyebet mondhatott volna Adenauer?

Szpilki, Varsó:

Mi a Schuman-terv? Modern alkimia. Nyugat-Európa megtudja, hogyan lesz a francia acélból és a német szénből amerikai arany.

Dikobraz, Prága:

Az amerikai technika haladása csakugyan óriási. A Rocky Mountain irdatlan hegyei között is megjelent egy automata-típus a következő felirattal:

„DOBJON BE KÉT CENTET! NAGY MEGLEPETÉS!"

Ennek a felhívásnak pedig senki sem tud ellentállni. A két cent bedobása után az automatából kinyúlik két pisztolycső és egy új felirat jelenik meg a régi helyén:

„Dobja be az automata alsó nyilásába a pénztárcáját és ékszereit! Különben lövök!"

Frischer Wind, Berlin:

Egy gyerek jegyet kér a vasúti pénztárnál:

— Frankfurtba kérek egy fél-jegyet.

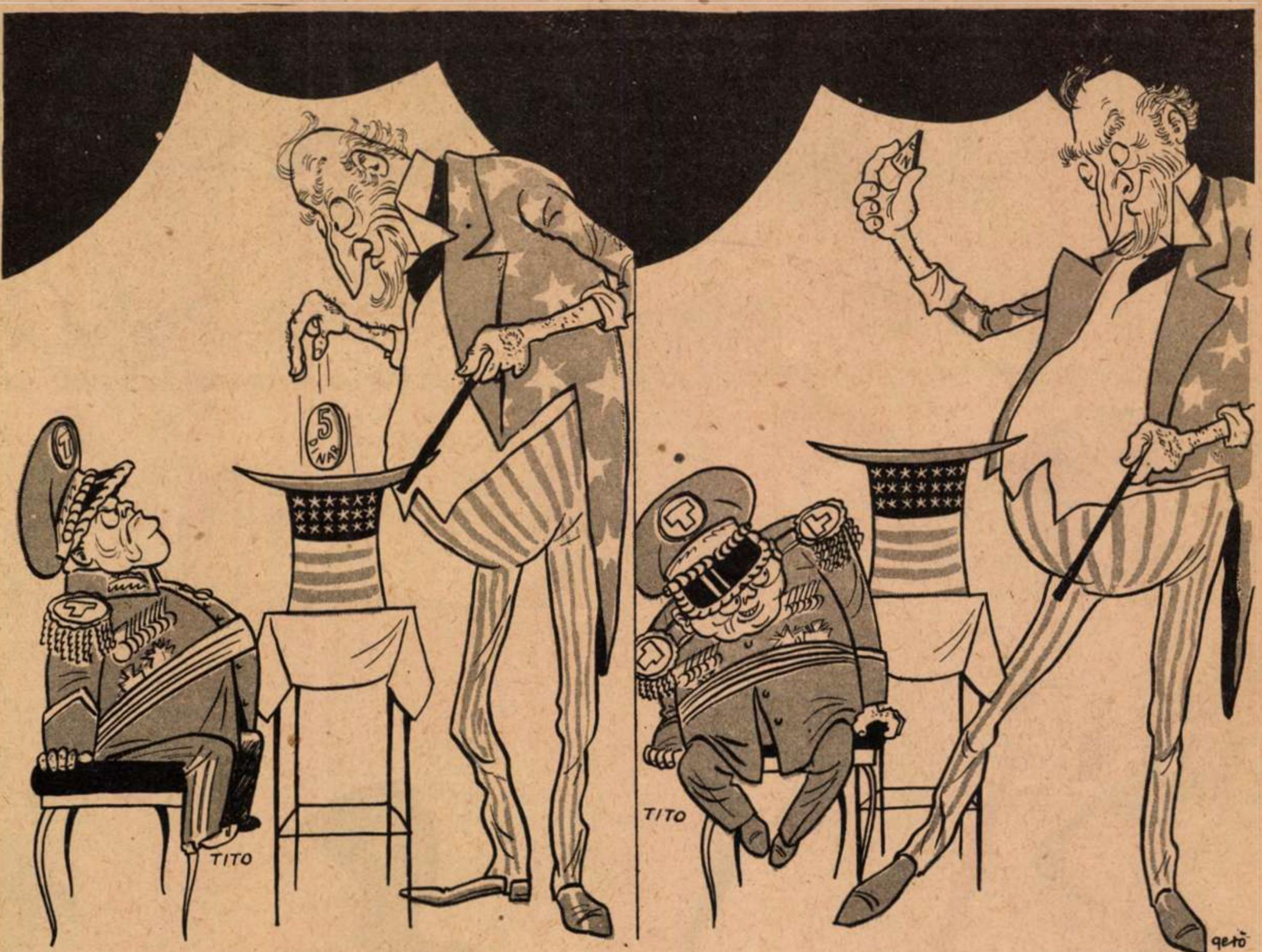
— Hány éves vagy? — kérdezi a pénztáros.

— Tizenegy.

— Akkor már egész jegyet kell venned.

— Rendben van, adjon egészet, de akkor ne tegezzen!

Belgrádi bűvészmutatvány

Uncle Samu: Látja, most bedobok ide egy ötdinárost, s amikor előveszem, már csak az egyhatoda lesz!

Tító: Nagyszerű! De ugye a fizetésemet ezután is dollárban kapom!?

Nevet a Bástya

A Bástya nemcsak a Nemzeti Bajnokságot nyerte meg, hanem a Magyar Népköztársasági Kupa döntőjébe is bekerült. A Bástya ezt a szép teljesítményt lelkes játékkal érte el. A játékosok valamennyien átérezték a szocialista sport jelentőségét és amikor sportszerű játékkal győzelemre vitték a Bástya színeit, tudták: a magyar sport további fejlődéséért küzdenek. A Bástya játékosai komoly munkával készülnek a mérkőzésekre. A kiadós edzések mindig derűs légkörben folynak le. A Bástya idényzáró edzéséről jegyeztük fel az alábbi vidám apróságokat.

MINEK A TOLMÁCS?

Börzsei jön velünk szembe, hóna alatt a labda; az edzőpályára fut. Amikor meghallja, hogy Gellérrel akarunk beszélgetni, egy pillanatra megáll.

— Majd én leszek a tolmács — ajánlkozik.

— Minek nekünk tolmács? — kérdezzük csodálkozva.

— Mert Gellér olyan gyorsan beszél, hogy tolmács nélkül képtelenség megérteni.

NÁNDI LÁBA

Az öltözőben Hidegkúti Nándort, a Bástya népszerű csatárát pillantottam meg, aki állandóan képzelt betegségekről panaszkodik. Most Király Imre gyúrónak mondta:

— Imre bácsi, szemmelláthatóan dagad a lábam. Csak nem tudom, hogy melyik...

A TELHETETLEN EDZŐ

Legutóbb, amikor a Bástya félidőben már 7:0-ra vezetett a kupamérkőzésen, Bukovi berohant az öltözőbe és dühösen mondta:

— Hallatlan! Félgőzzel játsztok! Mindent bele a második félidőben!

Mandik Béla, a Bástya szakosztályvezetője halkan megjegyezte:

— Fogadjátok meg Marci bácsi tanácsát, akkor talán a meccs végéig még kiegyenlíthettek...

LANTOS MAMÁJA

Bukovi Márton, a régi válogatott futballista, aki most a Bástya edzője, Lantossal beszélget:

— Te, Misi — mondja szemrehányóan — mostanában egy kis baj volt az erőnléteddel. Holnap beszélek a mamáddal!

Lantos ijedten válaszolja:

— A mama mindig túloz!

BUKOVI NEM BÁNJA

Bukovi figyelmezteti Palotást, a Bástya gólzsákját:

— Péter, én nem bánom, akármi is lesz vasárnap, azt se bánom, ha kikaptok, de ha nem győztök nagy gólaránnyal, ne merjetek a szemem elé kerülni...

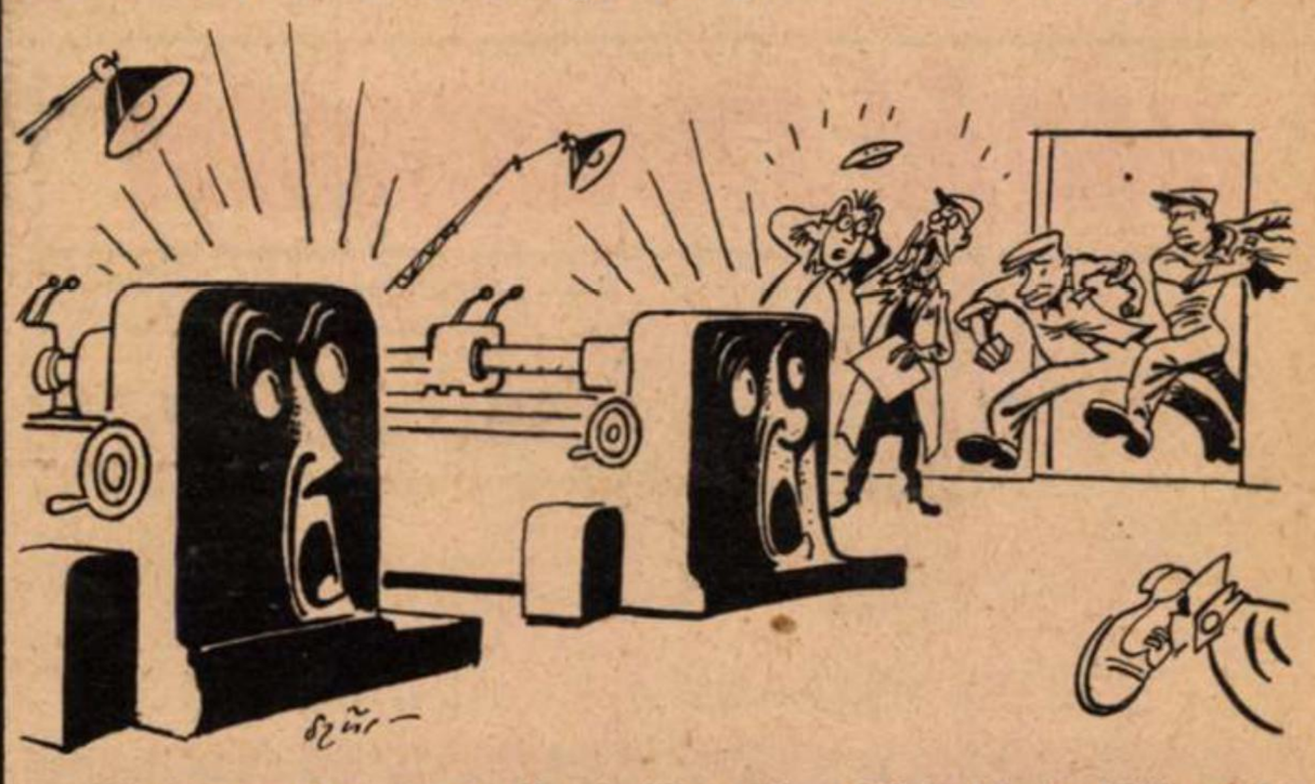
A Bástya pályájának van két szürke szamara, amelyeket a pályahengerelésénél használnak fel. Amikor most Kovács Imre a tréningpálya edzőfala előtt rúgta a labdát, a szamarak kíváncsian megálltak Kovács mellett. Ügy bámultak, mintha érdekelné őket az edzés. Ebből a jelenetből született Hegedüs vicce. A szélső azt állította, hogy Zsuzsi, az egyik szamár megszólalt és azt tanácsolta, hogy Kovács menjen el középcsatárnak, mert remekül eltalálja az edzőtábla legnehezebb sarkát, az 5-össel jelölt részt.

Mire — Hegedüs szerint — Kovács dühösen így válaszolt:

— Maga szamár, akkor ki lesz a válogatott centerhalf?

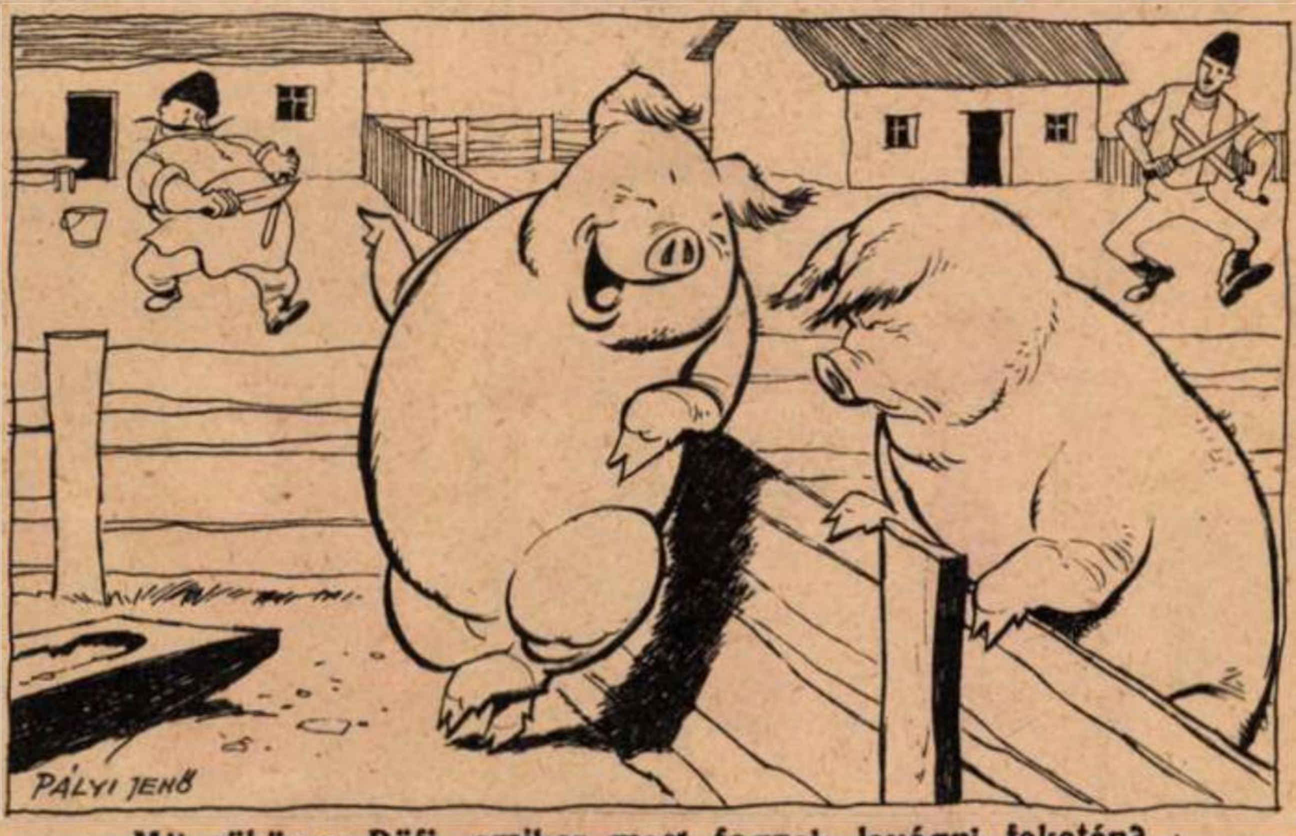
(palásti)

Ahol csak a hónap végén kapcsolnak rá

Gépek egymás közt: Na, kolléga, jól nézünk ki, kezdődik a hóvégi hajrá!

A feketevágó disznaja

— Mit röhögsz Röfi, amikor most fognak levágni feketén?

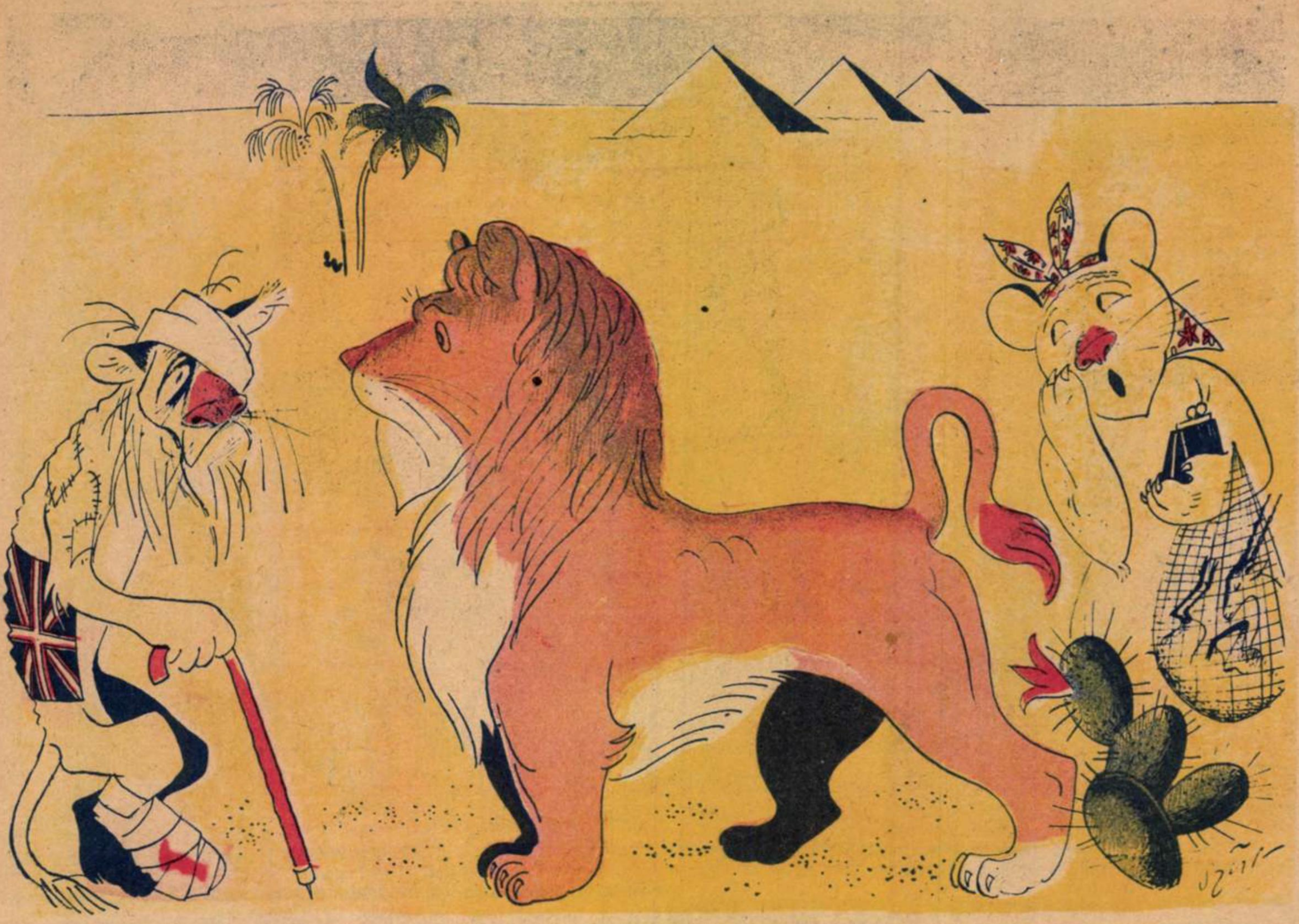
— Azon röhögök, hogy nekem már semmi sem fog fájni, amikor ő még mindig ülni fog.

Ez aztán a pontos ember

— Vegye tudomásul elvtársnő, nem tűröm, hogy a félhatos értekezletre félhétkor érkezzék meg. Ha én félhatra hívom össze magukat, legyenek itt pontosan hat órára!

Oroszlánok, ha találkoznak

— Látja, látja, kedves rokon, kellett magának brit oroszlánnak menni?...

Nordrhein-Westfalenben

(Nyugatnémetország)

— Hogy áll a gazdasági helyzet, polgármester úr?

— Nem panaszkodhatunk.

— Ez örvendetes.

— Dehogy örvendetes. Azért nem panaszkodhatunk, mert ha panaszkodunk, akkor az amerikaiak a fejünkre ütnek.

— És a munkanélküliség?

— Az bizonyos szakmákban fokozódott, bizonyos szakmákban azonban örvendetesen csökkent.

— Csökkent? Az valóban örvendetes.

— Valóban.

— És mely szakmákban emelkedett a munkanélküliség?

— Például az építőiparban, ahol két hét alatt tizenháromezer munkást bocsátottak el.

— És mely szakmákban csökkent?

— A tábornoki és a katonakarmesteri szakmákban, ahol két hét alatt ötven ember helyezkedett el.

RÁDIÓ STOCKHOLM

A család unatkozott. Külön-külön unták egymást és együttesen a világot. A nyitvafelejtődött rádióban egy téeszcsé-paraszt beszélt a gépállomás és a szövetkezetek dolgozóinak viszonyáról. A papa idegesen felhorkant:

— Csukjátok be azt a rádiót! Nincs jobb szórakozásotok?!

Icike vőlegénye, egy sűrűszemöldökű foglalkozásnélküli, csavart egyet a keresőn.

— Fogjatok valami jó külföldet — nyafogta a mama. A fiatalember átkapcsolt a hosszú hullámra. A sikoltozáson és kotkodácsoláson keresztül csakhamar átszűrődött valami édesbús zene.

— Tisztítsd ki — mondta Icike lágyan és serkentőleg nézett vőlegényére. Rövid manipulálás után bejött az állomás.

— Magyarul énekel — suttogta a mama és a szoba megtelt ideges feszültséggel. Mindenki izgatottan fülelt. A busaszemöldökű vőlegény ujjai alatt felerősödött a zene. A dalban a szép magyar tájról és a hazáról volt szó, amelyet az ember soha el nem felejt, bármily messze kerüljön is tőle. A papa óvatos mozdulattal letette a szivart, s a lelke szinte haptákba állt.

— Milyen gyönyörű! — lehelte Icike, miközben serkentőleg nézett vőlegényére. A kék Balatonról volt szó és a szerelemről, amely elfogja az ember szívét. Micsoda zene, micsoda ritmus! Milyen más ez, mint a ... na, de hagyjuk ezt ... Szív van benne, magyar szív, magyar érzés, magyar lélek ....

— Trallalla, lalla ... — zümögött a nagypapa is, akit a sok háború és viszontagság érthetetlenül élvefelejtett. — Kedvem volna táncra kerekedni ...

Megindult a találgatás. Honnan jön a tündéri ritmus? Amerika hangja nem lehet és London sem, ez biztos. Belgrád? Nem, nem ... Talán Stockholm ... Ez az, Stockholm! A papa nagyot szívott szivarjából.

— Figyelitek? Hogy ejti a magyar szavakat ... Milyen ősi zamattal! Ez székely ... Sőt! Csángó!

— Csángó ... — suttogta a mama babonás reszketéssel és úgy érezte, hogy a turulmadár végzetes szárnycsapásokkal átrepül a szobán.

— Trallalla ... — dünnyögte az élvefelejtett nagypapa, miközben fejének szenilis remegését igyekezett a magyaros ritmussal összehangolni, — táncoljatok, gyerekek ..

Icike lágyan odasimult serkenthetetlen vőlegényéhez. A meleg, csángó bariton befejezte a dalt és a zene hirtelen megszakadt. A család dermedt csendben figyelt. A papa ceruzát s papirt vett elő, hogy feljegyezze az állomás hullámhosszát. Pillanatnyi szünet után megszólalt egy nyugodt hang:

— Halló, itt Kossuth Rádió, Budapest. Tánclemezműsorunk véget ért. Rövid szünet után, egy perc mulva híreket közvetítünk ...

GADOR BELA

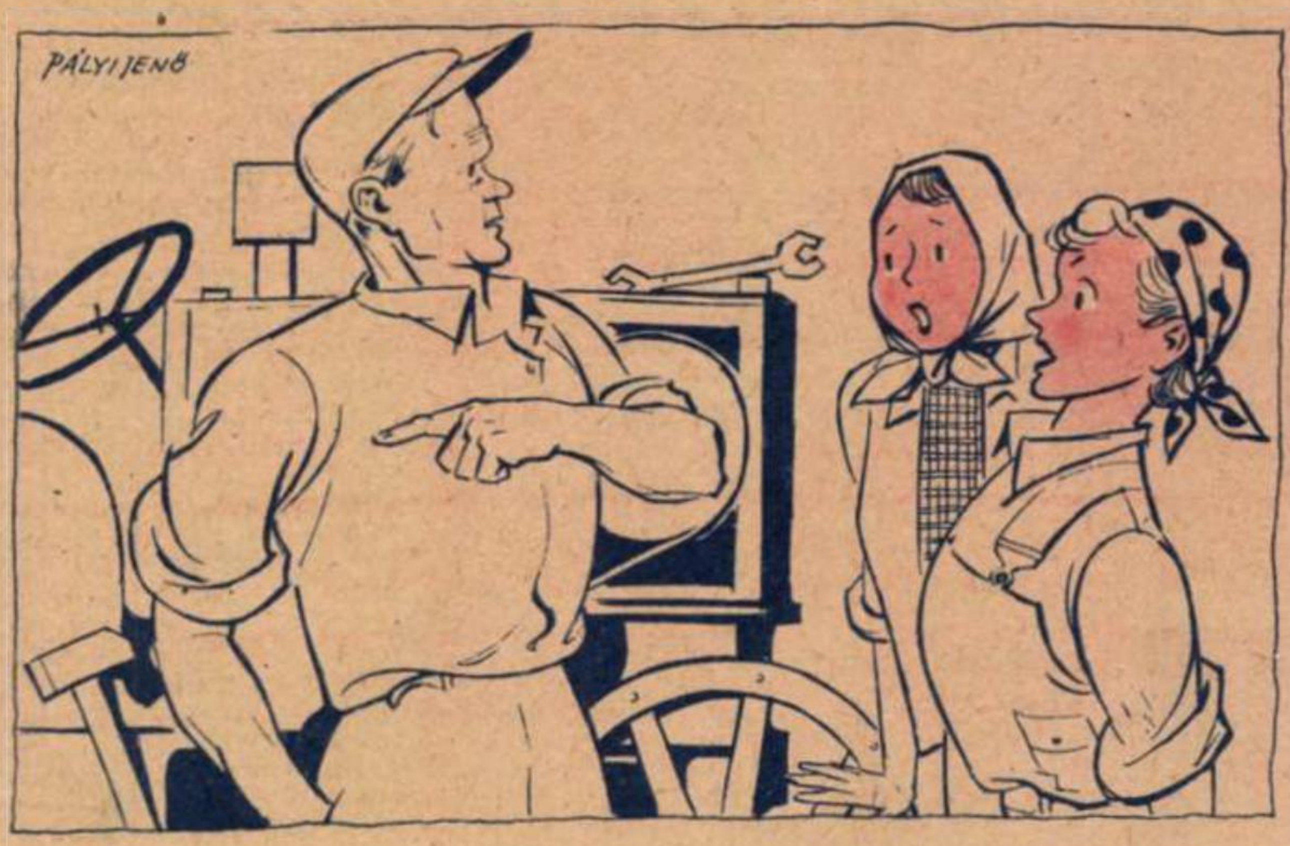

Van esze az asszonynak!

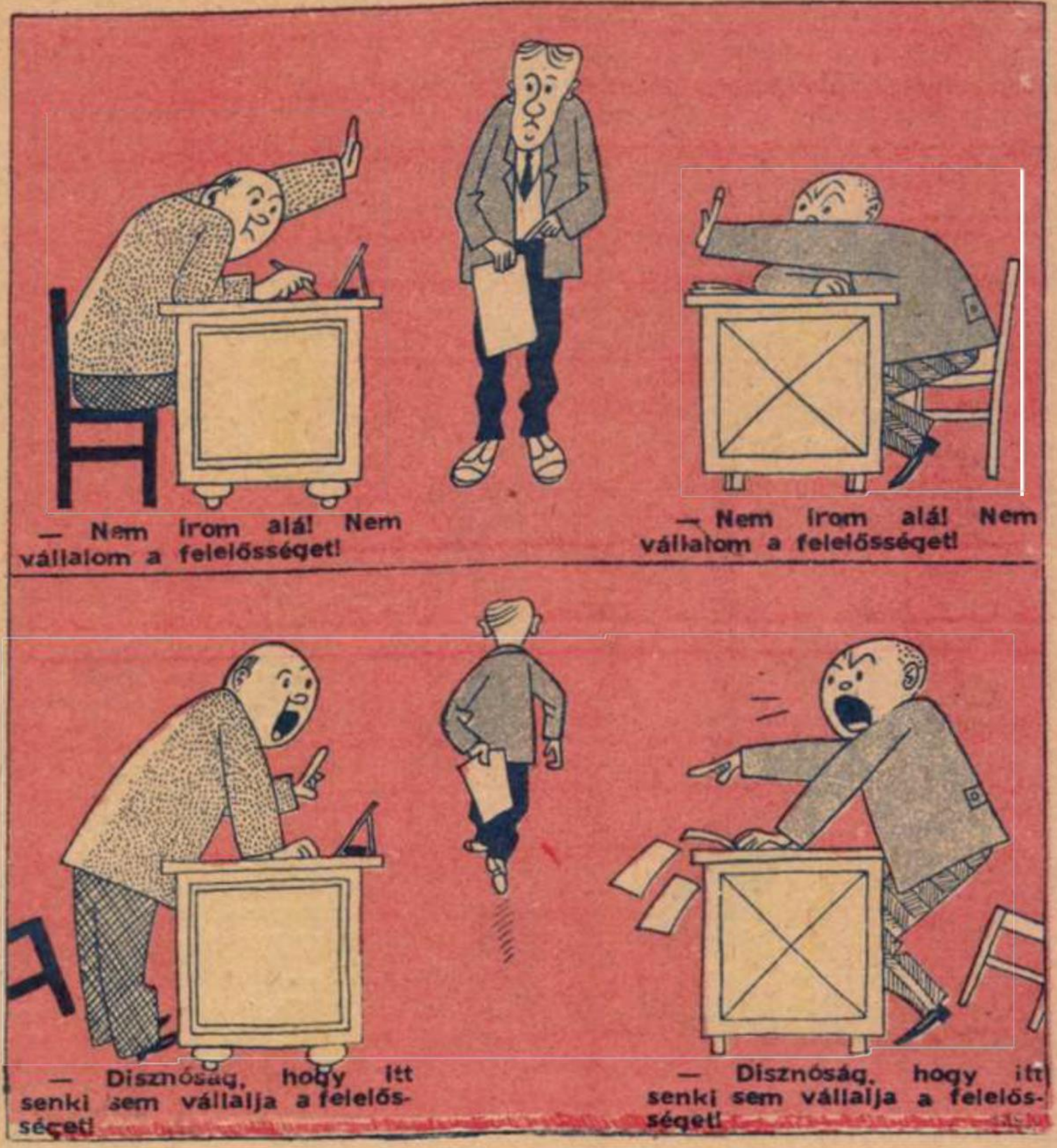
— Gyere János, belépünk a téeszcsébe!
— Fene ezt az asszonynépet, még ingadozni se hagyják az embert nyugodtan ...

KÉPREJTVÉNY

Miért piros a traktoroslányok arca?
Megfejtés: Mert az oktatás egyes gépállomásokon még mindig túl- „zamatos" nyelven folyik.

Aminek nem szabadna lennie

ÁRVERÉS ANGLIÁBAN

KÜLÖNLEGES FÜRDŐ

A Life című amerikai folyóirat írja, hogy Ridgway tábornok „különleges“ fürdőről gondoskodott Tokióban az amerikai katonák számára. A fürdőt Konomi, a hirhedt feketéző leánykereskedő tartja üzemben. A fürdőben a katonákat fiatal japán lányok „szolgálják ki“.

Ez a „különleges fürdő“ nem egészen új dolog. Az amerikaiak nagyjából már különleges fürdővé alakitották át Párist, Brüszszelt, Hágát és a többi nyugateurópai városokat is és minden vágyuk az, hogy az egész világot különleges amerikai fürdővé alakítsák át.

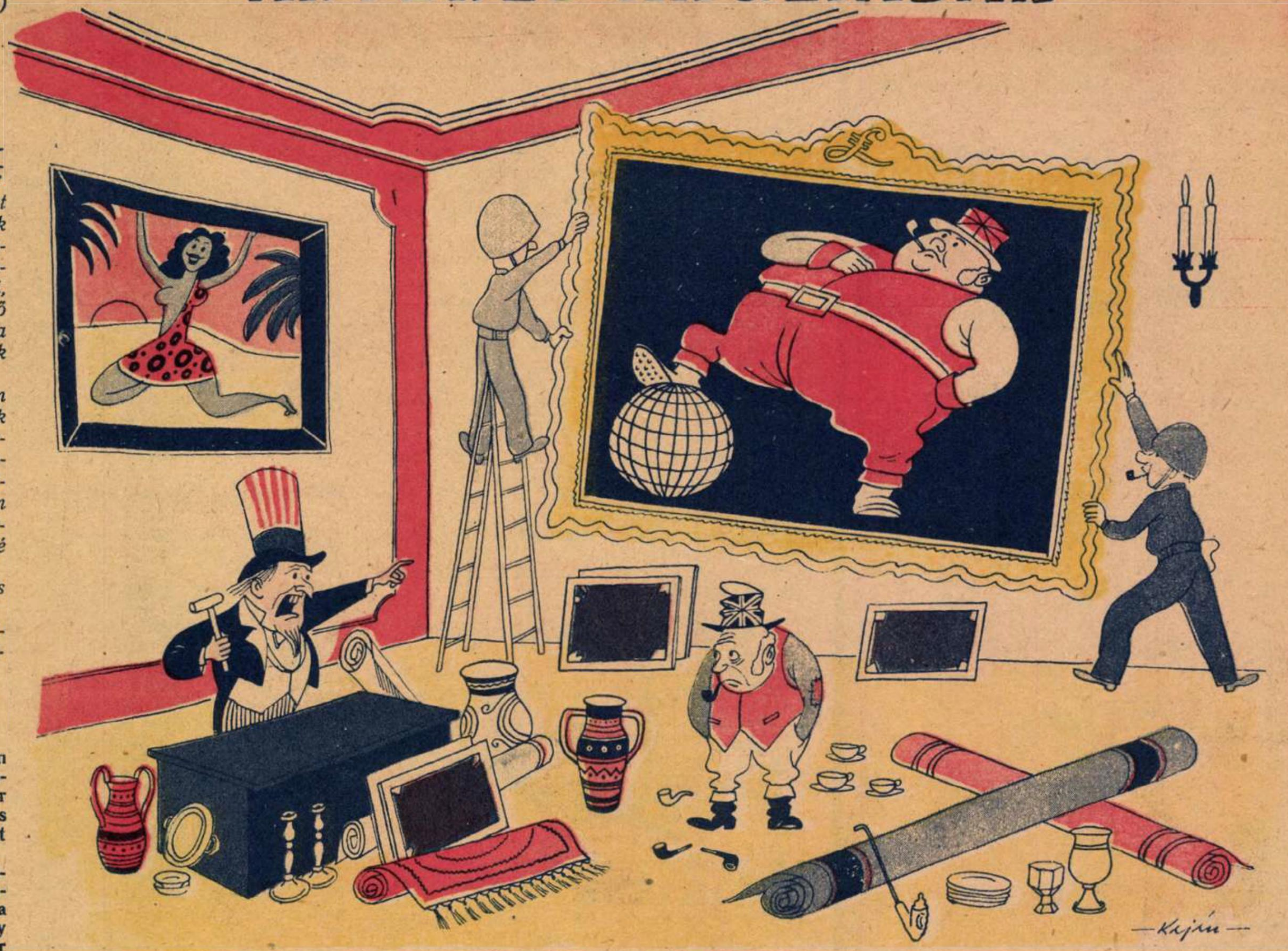
Ehhez azonban a világnak is lesz némi szava.

És akkor az amerikaiak ott állnak majd különlegesen megfürödve.

KEGYELEM

A hágai bíróság kegyelemben részesítette a halálraítélt J. J. Kotaellát, az amersfoorti gyüjtőtábor parancsnokhelyettesét, aki 1943 és 1945 között száz embert gyilkolt meg.

Az eset nem lep meg senkit különösebben. Az imperialista igazságügyminiszterek megszólítása már a háború befejezése óta így hangzik: „Nagyméltóságú miniszter úr, tömeggyilkosok iránt kegyelmes uram.“

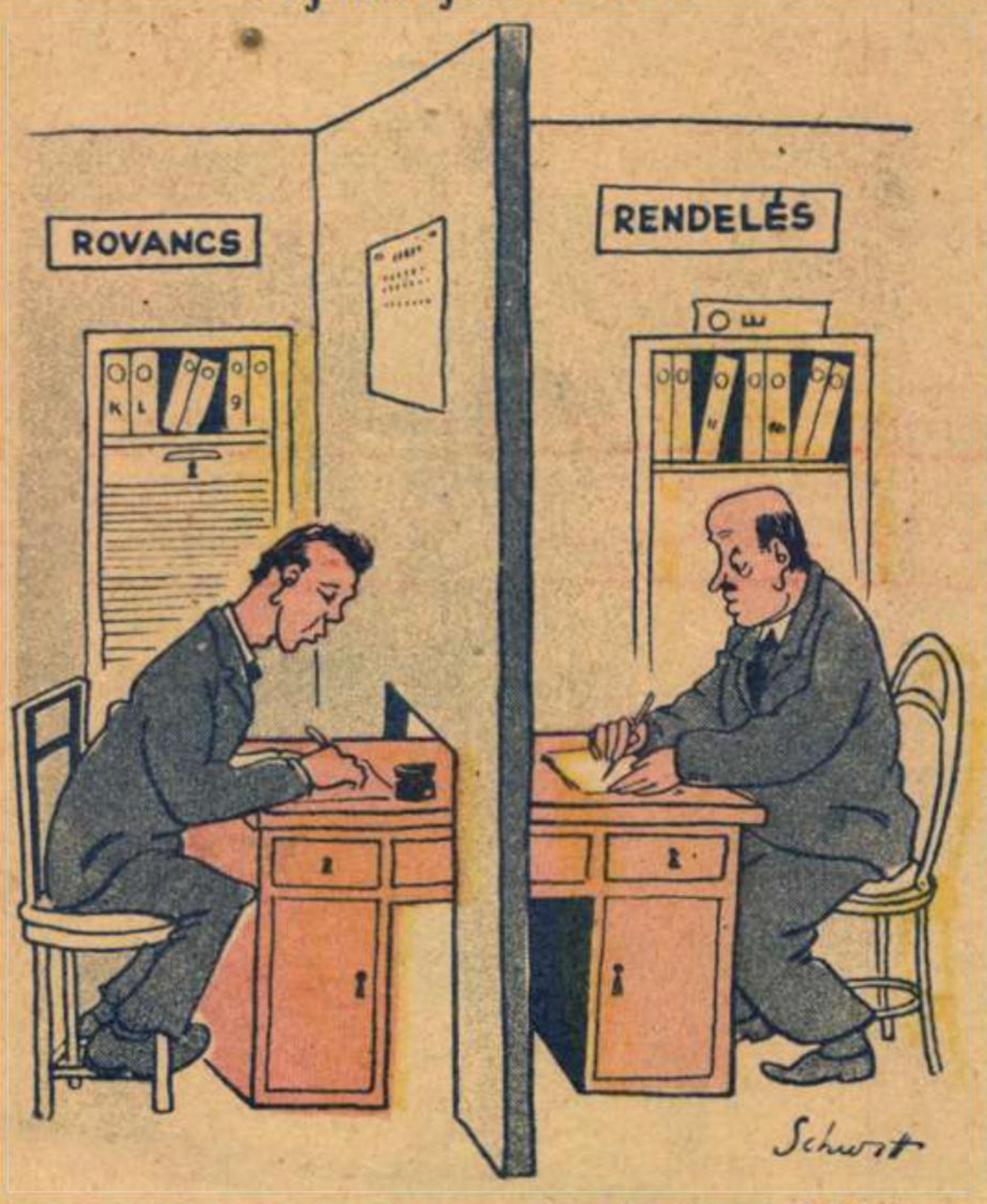
Uncle Samu: Ez a kép is a magáé?
John Bull: Nem kérem. Ez már a multé.

Egy angol és egy amerikai Koreában

Angol: Nem tudja, hogy miért vagyok én itt?
Amerikai: Mi hívtuk ide. De miért vagyok én itt?

Ujabb javaslatunk

az irodák és berendezések célszerű egyszerűsítésére.

Reggeli történet

Valaki csiklandozza a talpamat. Kinyitom a szememet, de aztán újra becsukom, mert fáj látni ezt a tiszteletlenséget, hogy a kislányom csiklandozza a talpamat, hát ezért neveltem?

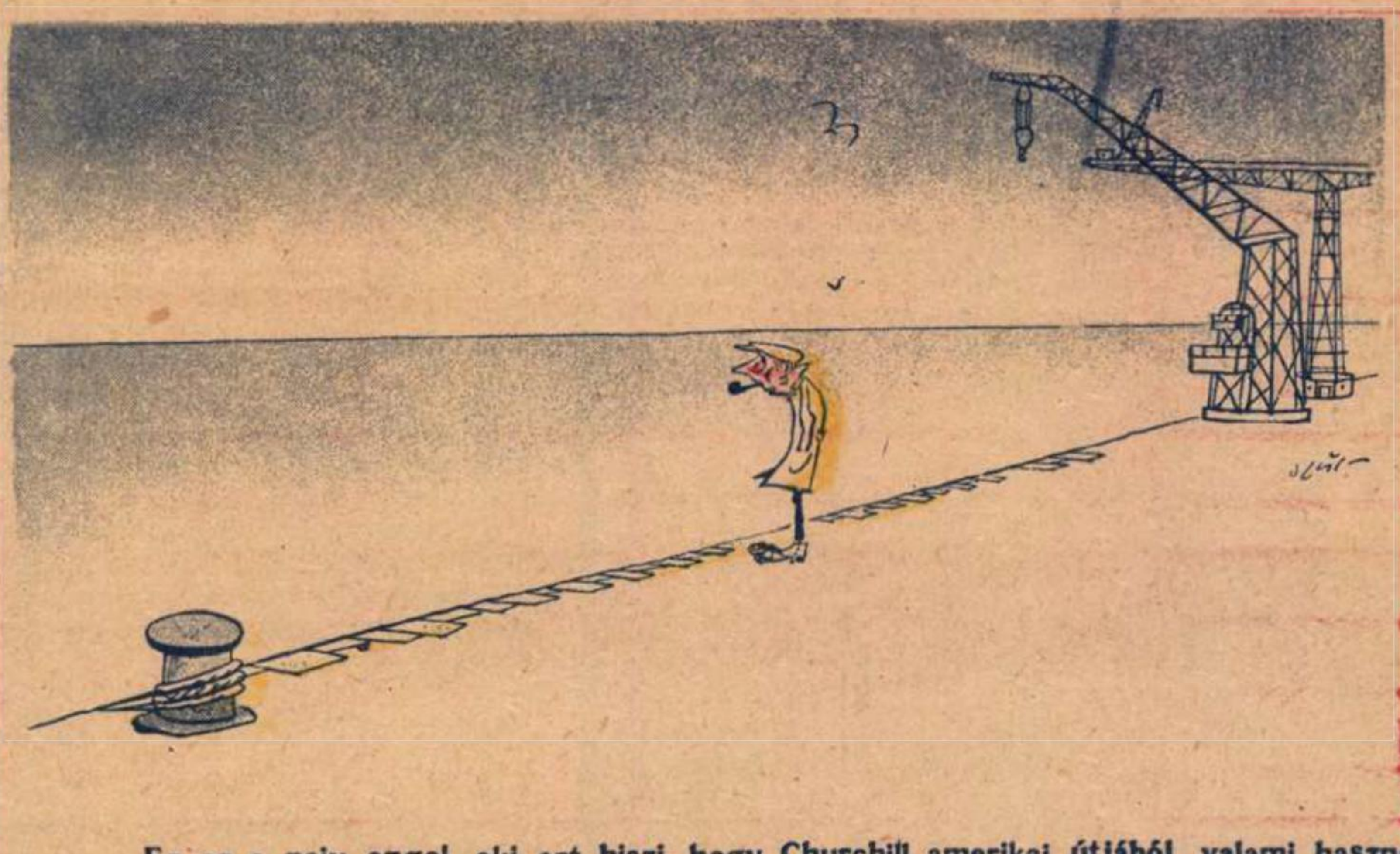
„Hagyjátok ezt abba“ mondom keserűen „így sose ébredek fel, ha csiklandozzátok a talpamat, menjetek ki a szobából öt percre, ha csend lesz és nem csiklandozzátok a talpamat, akkor felébredek, de így nem lehet felébredni, ebbe a rumliba, menjetek ki mindaketten...“ „Hogyisne“ — mondja ravaszul a feleségem „hogy megint elaludjál, ismerlek . . .“ De a kislányom mégjobban ismer, mert rámnéz és azt mondja: „Nem fog megint elaludni, mert fel sincs ébredve, most is alszik, be van csukva a szeme, álmában beszél . . .“ Ez igaz, de ezért neveltem ezt a gyereket? Tiszteletlen és méltatlan . . . Tisztázatlan és méltóságteljes . . . Vagy hogy is mondják? Egészen biztosan eszembejutna, de a feleségem nem hagy gondolkozni, a fülembe kiabál: „Ne horkolj. Megint el akarsz késni, mint tegnap? Azt mondtad, öntselek le hideg vízzel, ha nem kelsz fel.“ „Nincs is ébren“ — legyint a gyerek. Dehogynem vagyok ébren, hallok én mindent. Könnyű nekik, ők állnak, de én fekszem a jó meleg ágyban. Akkor lehúzzák rólam a takarót. „Tiszteletlen és méltatlan dolog“ — szögezem le és azt álmodom, hogy fázom. Akkor ketten kihúznak az ágyból, mire azt álmodom, hogy ébren vagyok, ami olyan kellemetlen, hogy mindjárt felébredek tőle. Ránézek az órára. „Hű a teremtésit! Nem tudtatok korábban felkelteni?! Hát nem megmondtam az este? Csak rátok bízzon valamit az ember! Még rajta van a nevem a táblán tegnapról, de persze mit törődtök ti avval?! Most mehetek be megint borotválatlanul, hát persze, az a fontos, hogy nektek sima az arcotok!“ „Reggeliztél már, apu?“ „Hogyne kislányom,, még tegnap, de most ne zavarj a buta kérdéseiddel, miattatok kések el mindennap! Adjátok ide a kabátomat, ne vacakoljatok vele, majd fent leveszem, illetve lent felveszem!“ Futok le a lépcsőn, mint egy zerge, ha elkések, igazán nem én leszek az oka, én mindent megtettem. Tetejébe még a villamosra is majdnem egy fél percet kell várni, igazán botrány, persze, mit törődik azzal a villamosvezető, ha én elkések? Így aztán nem csoda, ha tizenkét percet késik az ember. Lesütött szemmel surranok el a portás előtt, nem azért, mintha valami köze lenne hozzá, de mégis . . . De odabent egy lélek sincs még, mi ez? Mindenki elkésett? Tíz perc mulva jön Kovács, csodálkozva néz rám, aztán jön Verpeléti, Berecz, Kocsis, meg a többiek. Kidüllesztem a mellemet és odamegyek Fekecshez:

— Korábban kell felkelni, Fekecs szaktárs! Nézzen meg engem! Már félórája itt vagyok. Mért tudok én itt lenni idejében?

Fekecs nem felel, nyilván nem tudja, amit én is csak este tudtam meg, hogy a feleségem egy félórával előreigazította az órát.

Gergely Miklós.

KI EZ?

Ez az a naiv angol, aki azt hiszi, hogy Churchill amerikai útjából valami haszna lesz . . .

Ilyen a francia rendőrség

. . . a sztrájkoló francia munkásokkal szemben,

. . . és a franciákat bántalmazó amerikai katonákkal szemben.

AMINEK NEM SZABADNA LENNIE
avagy
Miért nincs Rőder-mozgalom a kőbányai Sör- és Malátagyárban?

O. B.-titkár: A Rőder-mozgalom? Nagyszerűen fejlődik!... Ki is az a Rőder?

Egy new-yorki artistaügynöknél

— Ez eddig türhető. Na és mit tud a gyerek?

ÖRÜL AZ ÖREG TÖLGY

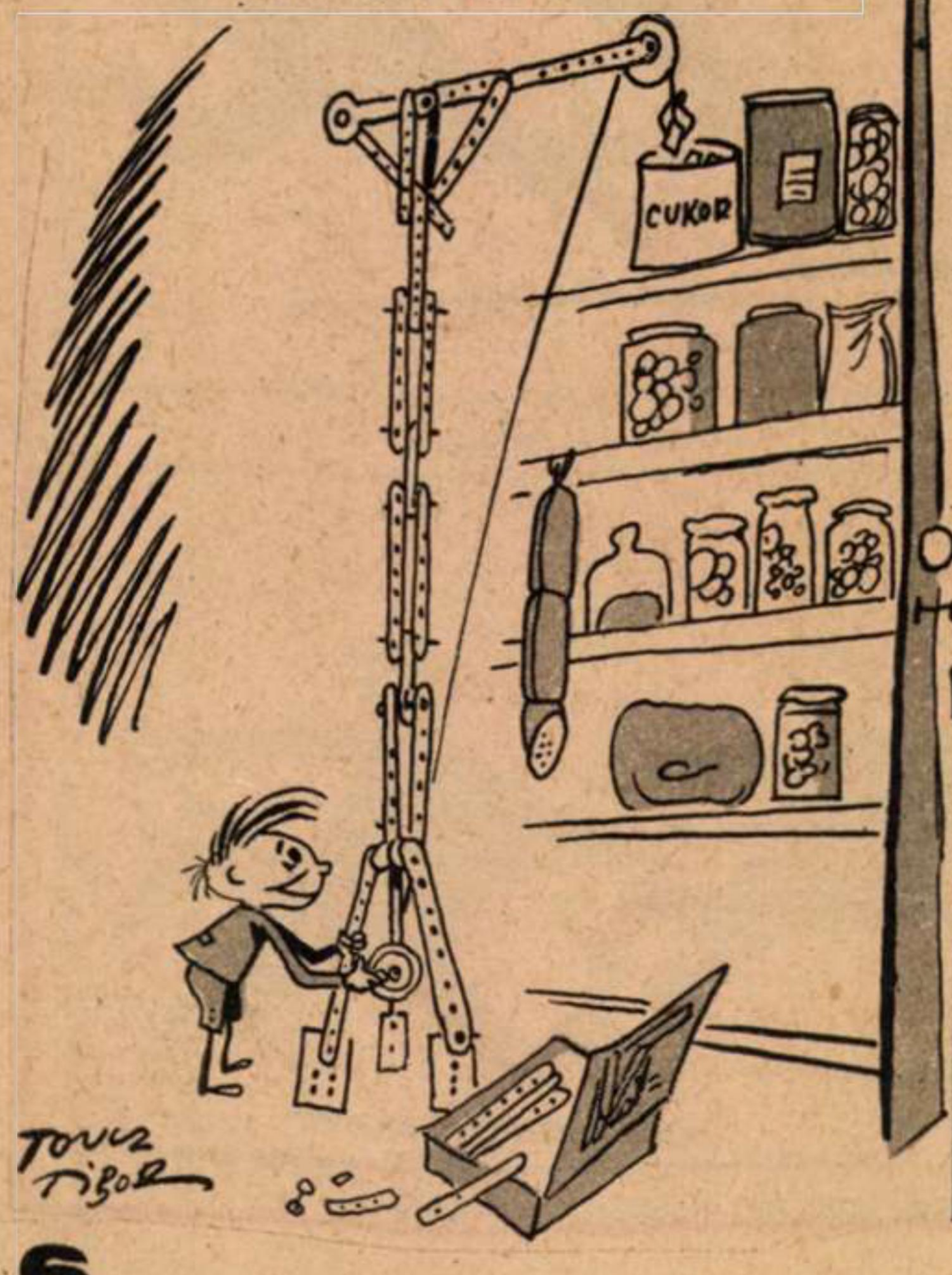
(A Horthy-korszak alatt huszonöt év alatt nem ültettek annyi fát, mint most egy év alatt Pest megyében.)

— Mit bámul tölgy apó? Nem látott még facsemetéket?

— Hát van vagy harminc éve, hogy nem láttam...

Ebadta, a kis technikus

Le a bürokráciával!

Cseriné pénze

1951 január elsején az Épületszerelő Vállalat műhelytelepét az Épületszerelő Ipari Központ igényelte ki. Cseri Lajosné, a Koszorú-utca 4—6. számú ház felügyelője, aki eddig havi 45 forintért a járdát söpörte, továbbra is elvégezte ezt a munkát. Július elsején munkadíját kérte az ÉIK-től.

Az ÉIK így válaszolt:

„Az utcaseprést január elsejétől kezdve az Épületszerelő Ipari Központ portásai végezték. Az új bérlő nem bízta meg Önt azzal, hogy azt a munkát, melyet eddig az Épületszerelő Vállalatnak végzett, továbbra is folytassa. Ennek alapján az Ön által kért járadék kifizetése nem indokolt."

Cseriné erre levelet írt Szél Sándor főosztályvezetőnek:

„A munkadíj kifizetése indokolt, mert az Önnek adott információ nem felel meg a valóságnak. A járdatisztítást az ÉIK alkalmazottai egyszer sem végezték el. Velem sem írásban, sem szóban nem közölték, hogy ne takarítsam a járdát. Kérem, hogy elvégzett nehéz munkám ellenértékét megkapjam. Kérem ügyem kivizsgálását és elintézését."

Cseriné ezt a levelet szeptember 12-én küldte el, de még nem kapott rá választ.

A tiszai pályaudvaron történt

Az állomáson hat pénztár van, de csak kettőt nyitottak ki. Pontosan 70 percig álltunk sorban, amíg megkaptuk a jegyeket. A vonaton nem kaptunk helyet, foglaltak voltak a kocsik. A kocsikon táblák: „Hídépítők", „Makadám", „VFV". Nincs hely... Legalábbis ezt mondják azok, akik erélyesen őrzik a kocsifeljárókat. Felszálltam egy VFV-kocsira. Felengedtek, mert igazoltam magam. Ezzel azonban nem értem el semmit, mert minden fülke ajtaja előtt újabb őrség tartózkodott. Az egyik fülke előtt egy kövér embert találtam, akinek a hasa két ajtószárfa közé szorult. Ekkor már szilárdan elhatároztam, hogy mégis elutazom ezzel a vonattal. Féretoltam a hasát és bementem a fülkébe. Odabent még két kövér utast találtam, akik rámtámadtak és szemtelennek neveztek. Kijelentették, hogy minden vállalatnak joga van kocsit bérelni.

Fel akartam őket világosítani, hogy ha minden vállalat külön kocsit bérel és egy-egy fülkében csak ketten-hárman utaznak, akkor száz részből álló szerelvény sem tudná elvinni az utasokat. Mindezt azonban nem mondhattam el, mert közben az egyik kövér újságolta, hogy egy másik kocsiban jobb lefoglalt helyet talált.

Szerintem nem helyes a szerelvények ilyen módon való megszállása. Ha nem így történik, akkor több szerelvényt szerző munkaerő felszabadul és ami még fontosabb: nem teszik tönkre a dolgozók idegeit.

Hasszán Lipót,
Sajóbábony.

Traktoros „hálószoba"

A szarvasi gépállomáson dolgozunk mint traktorosok. Nagyon távol lakunk munkahelyünktől. Ezért lehetetlenséggel határos, hogy ebben a sáros időben minden este hazamenjünk és reggel újra bejöjjünk. Az úgynevezett pihenőszobában kevés az ágy, a szoba nincs fűtve, a hideg szobában mosakodni sem tudunk. A szobában se szék, se asztal, de még lóca sincsen. Próbálj rajtunk segíteni, Ludas Matyi!

A szarvasi AMG traktoros „hálószobájának" lakói.

Szeretnék vadászni!

1951 február elsején kérelmet adtam be a felsőtárkányi rendőrőrshöz vadászati engedélyért. Megindult a nyomozás és megállapították, hogy megbízható vagyok, ezért a vadászati engedély kiadható számomra.

Megigérték, hogy 4 héten belül megkapom. Néhány hét mulva már egy esztendeje lesz a kérelem benyujtásának, de még nem kaptam engedélyt.

Persze, közben többizben sürgettem a dolgot. Az egri járási kapitányság végre szeptemberben értesített, hogy a kérvényhez mellékelt fényképek nem jók és ezért vigyek 3 darab 4×4-es nagyságú fényképet. Fényképészhez rohantam és bevittem a képeket. Megnyugtattak, hogy 3 héten belül megkapom az engedélyt.

Nem kaptam meg. Azóta két vadász-szezon mult el és a tagdíjat hiába fizettem be. Nincs puskám, ezért nem tudok célozni, de Ludas Matyi ludtollával megcélozhatja a bürokráciát és akkor talán mégis megkapom az engedélyt.

Balázs Sándor,
az állatforgalmi kirendeltség vezetője
Budapest, IX., Soroksári-út 58.

FÜST

Tatabányán új házba költöztünk. Szép új ház, azt hittük, nagy örömünk lesz a lakásból. Amikor azonban először befűtöttünk, megdöbbenve tapasztaltuk, hogy a tűzhely úgy füstöl, hogy tönkreteszi a lakást.

Ha a szomszédunk fűtött be, akkor is nálunk jött ki a füst.

Vizsgálat... Megállapították, hogy a két lakás kéménynyilása egy magasságban van. Ugyanez a helyzet volt a többi lakásoknál is.

A kéménynyilásokat áthelyezték, de a füst megmaradt. Újabb vizsgálat, — meghosszabbították a kéményeket.

A füst most is megmaradt. A ház gondnoknője fáradhatatlanul harcolt a hibák kiküszöböléséért, de eredménytelenül. Azok, akikre az ügy tartozik, nem találnak senkit, aki megállapítaná, hogy mi a hiba a kéményeknél és hogyan lehetne kijavítani.

Van más panasz is.. Az ablakrámák mozognak és ha fúj a szél, homokos lesz a lakás, a redőnyök és a függönyök táncolnak. Más építési hibák is vannak a mi házunk és a mellette lévő öt új ház körül. Úgylátszik, laza volt a munkafegyelem, amikor ezeket a szemre gyönyörű házakat építették. Tekintettel arra, hogy Tatabánya-Újvárosban további új házak épülnek, most kellene erélyes vizsgálatot indítani, mert félő hogy az új házak tűzhelyei ugyanúgy fognak füstölni, mint a miéink.

KOMAR ANDRAS
Tatabánya-Újváros A. épület.

Amíg az 51-es Csepelre ér

Azelőtt az autóbuszok csak a Wekerle-telepen keresztül jártak Csepelre. Amikor az 51-es és 51/a jelzésű autóbuszok megindultak, a dolgozók azt hitték, hogy végre a Hunyadi-utcán túl lakó és a pesterzsébeti Nagy Sándor-utcán túl élő utasok is jóljárnak.

Nem így történt. Ha valaki az Achim András-utcai megállónál buszra vár, azt tapasztalja, hogy öt-hat 48-as autóbusz érkezik, amíg egy 51-es, vagy 51/a jelzésű autóbusz a megállóhoz fut. Pár nappal ezelőtt egy reggelen például 6.08 órától 6.43 óráig hét 48-as jelzésű autóbusz ment el, amíg végre egy 51-es jött. Így megy ez egész nap. Javasolom, hogy a dolgozók idegeinek csillapítására a megállóknál zakatolást, vagy valamilyen népi táncot mutassanak be. Van rá idő bőven. Volna ugyan egy célszerűbb ötletem is: induljon el a dolgozó gyalog, biztos, hogy előbb ér munkahelyére, mintha negyven perceket várakozik az 51-esre.

CSELLAR VILMOS
Rákosi Mátyás Művek

MTH egyenruha

A diósgyőri II. számú ipari tanulóintézet tanulói fordulnak hozzád, kedves Ludas, hogy intézd el egyenruhájuk ügyét.

Ha bemegyünk a ruhatár ajtaján, ott annyi egyenruhát látunk, hogy alig tudunk eljutni a ruhatárosig. Ennek ellenére nem kapjuk meg az egyenruhát. Pedig szeretnénk, ha a télire küldött szép egyenruhákat még nyár előtt felvehetnénk.

A diósgyőri II. számú ipari tanulóintézet 800 egyenruhanélküli tanulója.

„Magyar Királyi Pénzügyminiszter!"

1951. december 18-án levél érkezett a Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalathoz. A Kultúra ezt a levelet elküldte a Ludas Matyihoz. Miért küldte el? Azért, mert az 1951/150 jelzéssel ellátott levél borítékján nagy betükkel ez olvasható: „A Magyar Királyi Pénzügyminisztertől".

A Kultúra Vállalat kisérőlevelében azt kérdi, vajjon a pénzügyminisztériumban egyesek átaludták-e az elmult hat évet és nem tudják-e, hogy saját minisztériumuk már nem „magyar királyi"?

Ludas Matyi

Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9-11.
Telefon: 222-271, 221-293.
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hírlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat:
V., Roosevelt-tér 5—6
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Miért párnás a fapados?

December 4-én a Sátoraljaújhelyből induló volt Bodrogközi Gazdasági Vasút (jelenleg a MÁV kezelésében) vasútvonalán felszálltam a vonatra. A három kocsi egyikében van egy „párnás" szakasz is. Ez a „párnás" szakasz egyáltalán nem párnás, hanem egy közönséges fapados kocsi felerésze. A kocsi falán ez a tábla díszeleg: „Párnás díjszabással közlekedő fapados kocsi".

Ez a párnás-fapados szakasz majdnem minden útnál üres. A többi kocsiban összepréselve utaznak az emberek.

Legutóbb több terhes anya is utazott a vonaton. Ezek közül a bátrabbak bementek a „fapados párnásba". A kalauz kitessékelte őket.

— Kifelé! — Nem látják, hogy párnáskocsi? — kiáltozta.

Dühös válaszok repültek a kalauz felé, aki elment. Az asszonyok újból a „párnás-szakasz" felé indultak. A kalauz ismét megjelent és most már a „hétszentséget" emlegette.

A megállónál mindenki sietett ki a „fával párnázott szakaszból", mert féltek, hogy a kalauz büntetést fizettet velük. A nagy rohanásban az egyiknek a nagykendője maradt ott, a másiknak a batyuja, a harmadiknak a kosara.

Helyes lenne, ha a fapados kocsi nem párnás díjszabással közlekedne és ha mégis szükségesnek tartják, rákapcsolhatnának a szerelvényre egy párnás párnáskocsit is.

Tőrös István
a Járási Tanács VB előadója
Sárospatak

Zűrzavar a naptárban

A Csáky-utca és Sziget-utca sarkán lévő APISz-boltban 1952-es naptárt vásároltam két forint hetven fillérért. Örömmel lapoztam az új naptárban, de csakhamar zavarba jöttem, mert április után nem májust, hanem júniust találtam, július 26-ika után viszont június elseje következett és szeptember 20-át július 27-ike „követte". Össze volt zavarva az augusztusi, szeptemberi és novemberi rész is. A naptárt a szekszárdi nyomda készítette és 121 MNOSz 5622 jelzés van rajta.

Omaszta István
Szentendre, Sztálin-út 25.

Ludas Matyi a PATYOLATNÁL

Aki azt hiszi, hogy a Patyolat csak mos, fest, tisztít, nagyon téved. Úgynevezett „kikészítő munka“ is folyik náluk. Többek között itt festik az ország összes kalapszalagjait is. A feszítőrámákon madeira anyag készül. Százezerszámra festik a zsebkendőket, amelyek másfélméter szélességben futnak végig a feszítőgépen, azután a vágógépbe kerülnek. A most megnyílt Néphadsereg Színháza számára tízezer méter anyagot festettek. Függönyökre, kárpitozásra kellett ez a sok anyag.

Csalafinta „albizományos“

Első jelenet.

MARI NÉNI: Miért mosna maga késő este Kovácsné? Kimosom én szívesen a ruhát. Nem kell magának a gyári munka befejezése után a mosóteknő mellé állni.

Második jelenet.

Mari néni beadja Kovácsné ruháját a Patyolathoz gyorsmosásra.

Harmadik jelenet.

Mari néni négy kilónként 7.80 forintot fizetett a 8 kiló ruháért. Mégis eldicsekszik, hogy mennyivel szebben lehet otthon mosni, mint a Patyolatnál, arról viszont nem beszél, hogy ő 30 forintot fizettetett Kovácsnéval.

(A Mari nénik egyre ritkábban követhetik el ezt a csalafintaságot, mert a Kovácsnék már rájöttek arra, hogy legókosabb a Patyolathoz beadni a ruhát.)

A vevők panaszkodnak, a Patyolat válaszol

1. Néha elcserélik a ruhát a Patyolatnál. (Ezen a bajon már segített az a találmány, amelyet Szűcs Ferenc vezérigazgató hozott Csehszlovákiából és amelyet Magyarországon még jobban tökéletesítettek. Láthatatlan jelzéssel látják el a ruhát, ezt a jelzést csak higanygőzlámpa fényénél lehet elolvasni. Ezzel az eljárással a jövőben elkerülhető lesz a ruhák elcserélése.)

2. Megtörtént, hogy más színűre festették a ruhát, mint amilyenre rendelték. (Most már 35 minőségi ellenőr gondoskodik arról, hogy a festés hajszálpontosan olyan színű legyen, amilyet a vevő kért.)

3. Hiba, hogy néha kifogynak a gyorsmosási zsákok és várni kell a beadással. (A gyorsmosásra beadott ruhák mennyisége olyan rohamosan emelkedett, hogy a meglévő zsákok nem bizonyultak elegendőknek. Most már olyan hatalmas mennyiségű zsák készül, hogy a közeljövőben vásárolhatnak is a vevők belőle. Aki akarja, saját zsákjában viheti majd a Patyolathoz a ruhát.)

Ókor

A tisztátalan ruhát, főleg fehérneműt a tenger, folyó, vagy tó partján kődarabokkal sulykolták.

Újkor

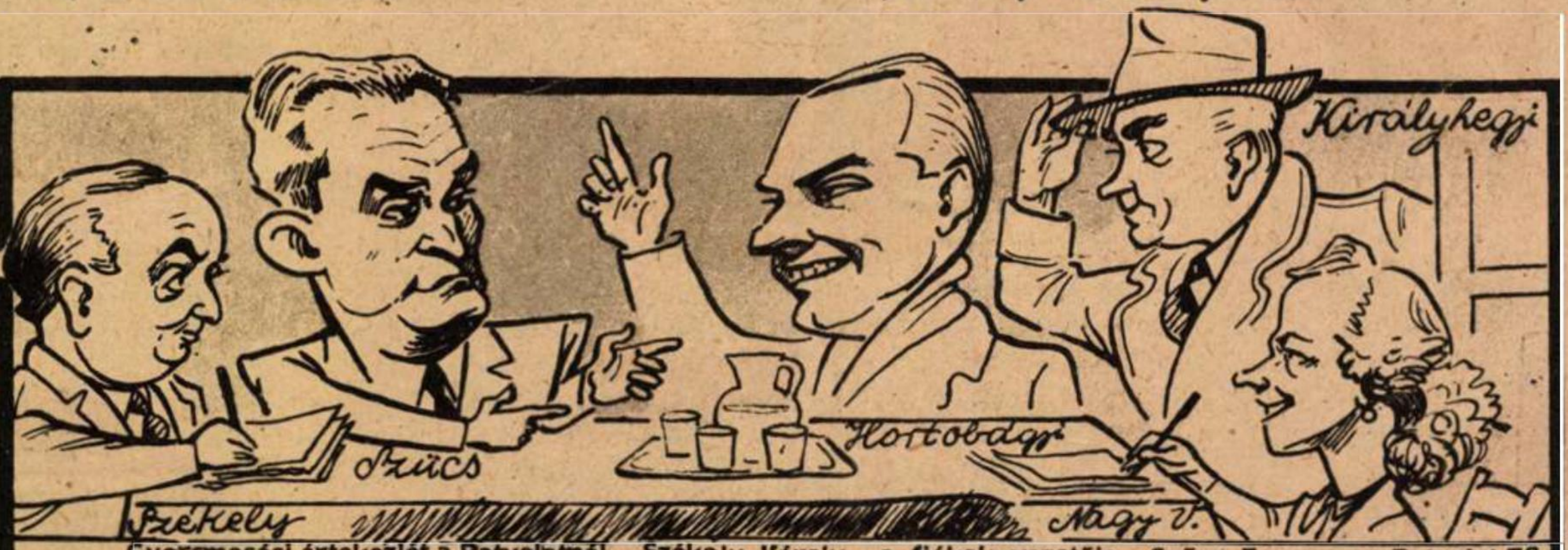
Szapulás váltotta fel a sulykolást. A ruhát fahamu közé tették és forró vízzel többször feltöltötték. Ezt a módszert később szapulni kezdték és . . .

a legújabb korban

elvetették a sulykot . . . A háziasszonyok a ruhát beáztatták, szappanozták, forró lúgban kétszer kimosták, kifőzték és öblítették.

Legeslegújabb kor

A háziasszonyok egy része még az előbbi módszer szerint mossa a ruhát, de a dolgozók nagyobbik része az olcsó gyorsmosást használja. A ruhát négykilós tételekben beadják a Patyolathoz, ahol 7,80 fillérért 24 óra alatt kimossák. Ezáltal időt, szappant, szódát, gőzfelhőt, tüzelőt, fáradságot és kivörösödött kezeket takarítanak meg. A Patyolat Egyesülés húsz budapesti üzemében 1951-ben kétmillió vevő ruháját kezelték. Naponta hatvan mázsa ruhát mosnak ki a gyorsmosógépek. A fenti statisztika egyébként megdőlt, mert azóta e sorok írója is gyorsmosásba adja a ruhát, tehát már 2.000,001 vevője van a Patyolatnak.

Gyorsmosási értekezlet a Patyolatnál. Székely Károly, a fiókok vezetője, Szűcs Ferenc, a Patyolat ES. vezérigazgatója, Hortobágyi Bertalan műszaki előadó és Nagy Vera párttitkár ülnek az asztalnál, amikor megérkezik Királyhegyi János, a Patyolat Egyesülés üzemeinek műszaki igazgatója, a gyorsmosás szülőapja és örömmel újságolja: sikerült sokezer új gyorsmosási zsák készítését biztosítani.

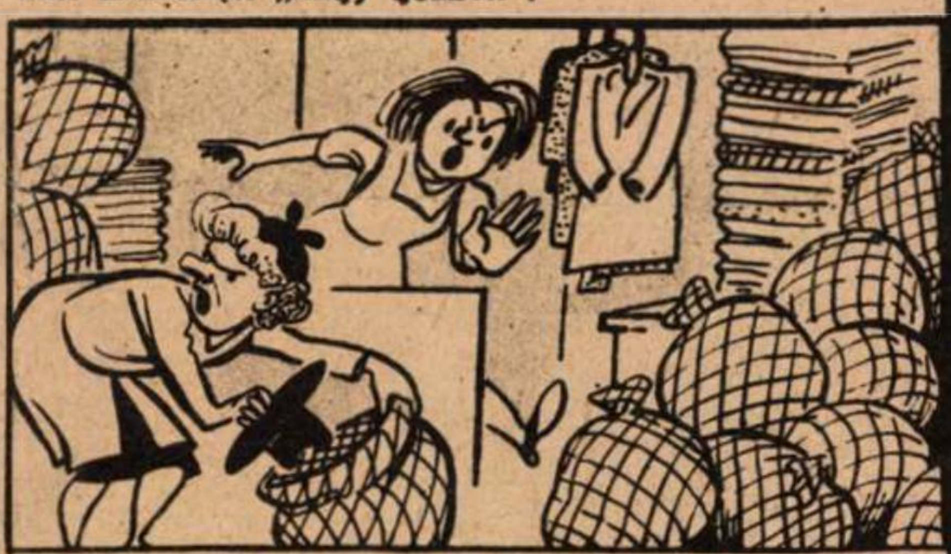
Ez a falánk gép egyszerre tizenöt fehér ruhával teli zsákot nyel el. Tarkát nem mos, csak „fehérjével“ táplálkozik.

A látogató csak kontúrokat lát a mosóüzem gőzfelhőjében. Itt mindig munkaverseny folyik: azért vannak állandóan „nagy gőzben“.

Néha autobuszra is szükség van a szállításnál. Ez a jelenet egy megállónál játszódik. A zsák kiszól: „Most nem az utasokat, hanem fehérneműjüket szállítjuk.“

Ez a ravasz megrendelő kék kalapot csempész a gyorsmosási zsákba. Azt hiszi, ingyen kitisztítják. Rosszul jár, mert a kalap megfesti a fehérneműt.

Kovács Zsuzsa sztahanovista „gombos gépvasaló“. Jól megnyomja a gombot és 190 százalékot ér el.

Itt látható Váradi Vera, aki láthatatlan jelzéssel látja el a ruhát.

Nyitrai István csoportvezető, aki feszített tervvel dolgozik a feszítőgépen.

Veréb József, a „TRI“ gépek kezelője, jó munkát végez, de nem szívesen adja át módszerét a női dolgozóknak.

Így „fest“ a sztahanovista festőbrigád egyik legtöbbet teljesítő tagja: Wursner Béla.

Szabóné, a konyha vezetője és Szigetvári Gyula szakács. Vetélkedésükből még jobb üzemi koszt lesz.

Miért nyert a tornászcsapat?

Kitűnő DISZ tornászgárdája van a Patyolatnak. Megnyerték a Vegyipari Szakszervezet első díját. A győzelem után Géczy Lajos ü. b. titkár megjegyezte:

— Nem csoda, hogy tornászaink olyan jók a nyujtón, hiszen ketten a nyujtógépnél dolgoznak.

DISZ

Nagy Vera párttitkár és Géczy ü. b. titkár büszkék a szociális szolgáltatásokra, a hévízi üdülőre, a Patyolat mintaóvodájára és az üzemi konyhára, ahol még a sárgarépát is olyan jól készítik, hogy a dolgozók állandóan repetálnak belőle. A DISZ munkájára már nem olyan büszkék. Most igyekeznek a hiányosságokat véglegesen kiküszöbölni. Az MNDSZ munkáját is erősíteni kívánják. Van sok olyan DISZ tag, akit példaképen állítanak a dolgozók elé Ezek közé tartozik Imre József mosómester, aki húszéves és az üzem egyik legjobb dolgozója. A társadalmi munkában is elsők között áll. És természetesen büszkék Kovács Zsuzsa, sztahanovista DISZ tagra is. Kovács Zsuzsa harminc inget vasal ki egy óra alatt. Akinek inge, az örömmel veszi magára, mert nagyon szépen van kivasalva.

21 nap helyett 8 nap

Tavasszal van a vegytisztítás és festés nagy évadja. Ilyenkor tizennyolc-huszonegy napig tart egy-egy munka elkészítése. Ezért arra kéri a Patyolat a vevőket, hogy már januárban és februárban adják be ruháikat. Ezt azzal hálálják meg, hogy 8 nap alatt kitisztítják, vagy megfestik. A vegytisztítás úgynevezett „TRI“-gépeken történik. Ennek a gépnek segítségével az elhasznált vegyianyag több mint 90 százalékát visszanyerik.

Amin még javítani kell

Harminc új művezető és harmincöt minőségi felelős vigyáz a Patyolatnál arra, hogy üzemi hibák ne forduljanak elő. Vigyáznak arra is, hogy a gépekbe ne kerüljön több anyag, mint amennyit a műszaki technológia előír. Néha azonban akad olyan dolgozó, aki többet tesz a gépbe, hogy a normáját emelje. Pedig ezzel nemcsak a minőséget, hanem a gépet is rontja. A vegyi munkáknál is voltak hibák. Így például a 2-es vállalat egyes folttisztítói nem tartották be a sorrendet, hanem a könnyebb darabokat vették elő, hogy többet teljesítsenek. Ezt a fegyelmezetlenséget is a minimumra csökkentették. Előfordult az is, hogy a festődében hamis festékhasználási adatokat mondottak be. A felülvizsgálatnál kitűnt, hogy az adatok „tévesek“ és egyesek túlsok festéket használnak fel. Ezen a vonalon is erős a javulás. A sztahanovista festőbrigád példája nyomán erősen megjavult a munkafegyelem.

Az iskola

A Homok-utcában iskolája is van a Patyolatnak. Kétszáz hallgatója és huszonkét tanára van az iskolának. A tanulók és a tanárok egyformán az üzem dolgozói. Tantárgyak: szakmai továbbképzés, művezetőképző, minőségfelelősképző, és fiókvezetőképző.

Meglátogattuk az iskolát. Szünetben érkeztünk és ellestük a következő párbeszédet:

— Te hogy készültél a száraz-vegytisztításból?

— Még az írásbeli nincs meg, de a gépvasalást betéve tudom és a folttisztításból is ötösre állok.

Jövő héten: Téli üdülés

Hogyan igen, hogyan nem?

Rákosi elvtárs beszéde nyomán

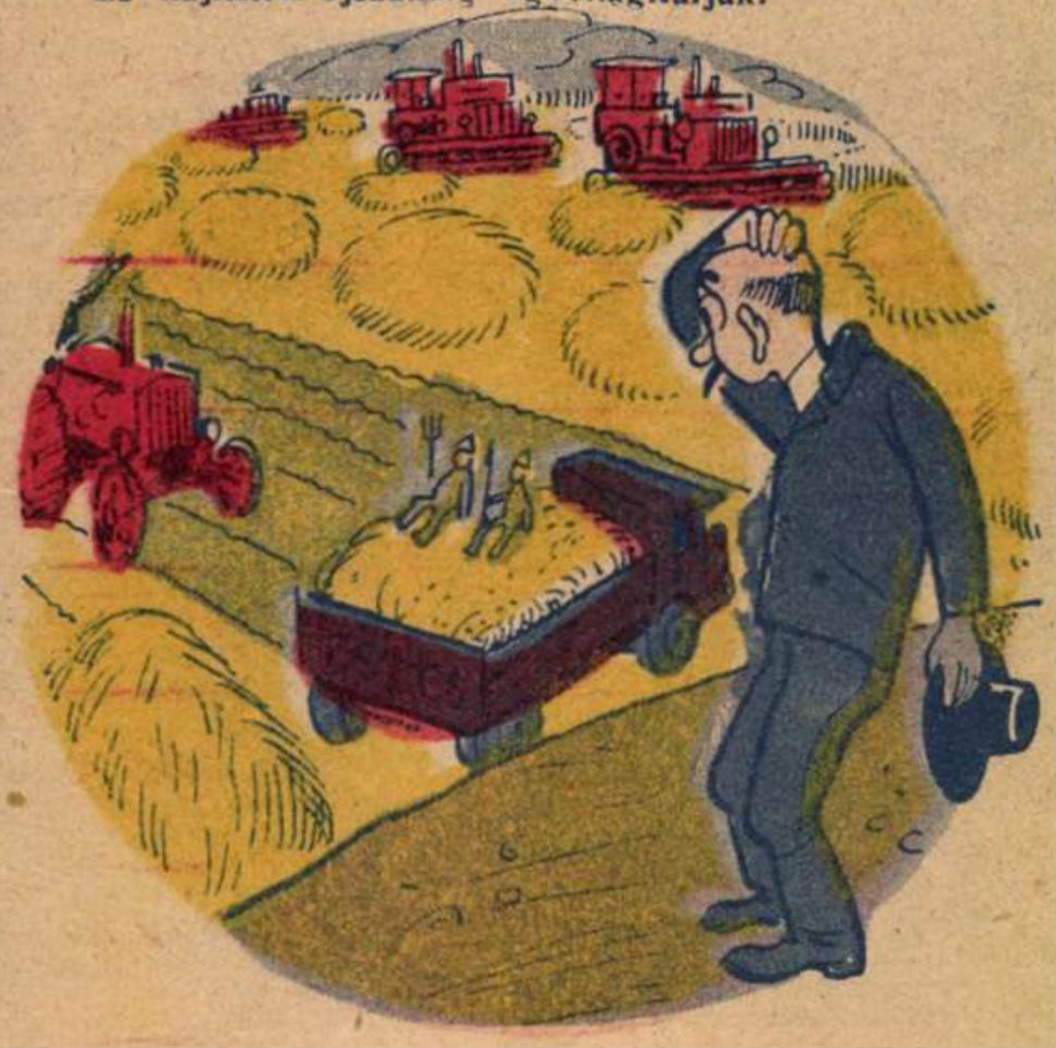
Nem jó, ha az egyéninek folyton rágják máját,
És hajnaltól-éjszakáig agyonagitálják!

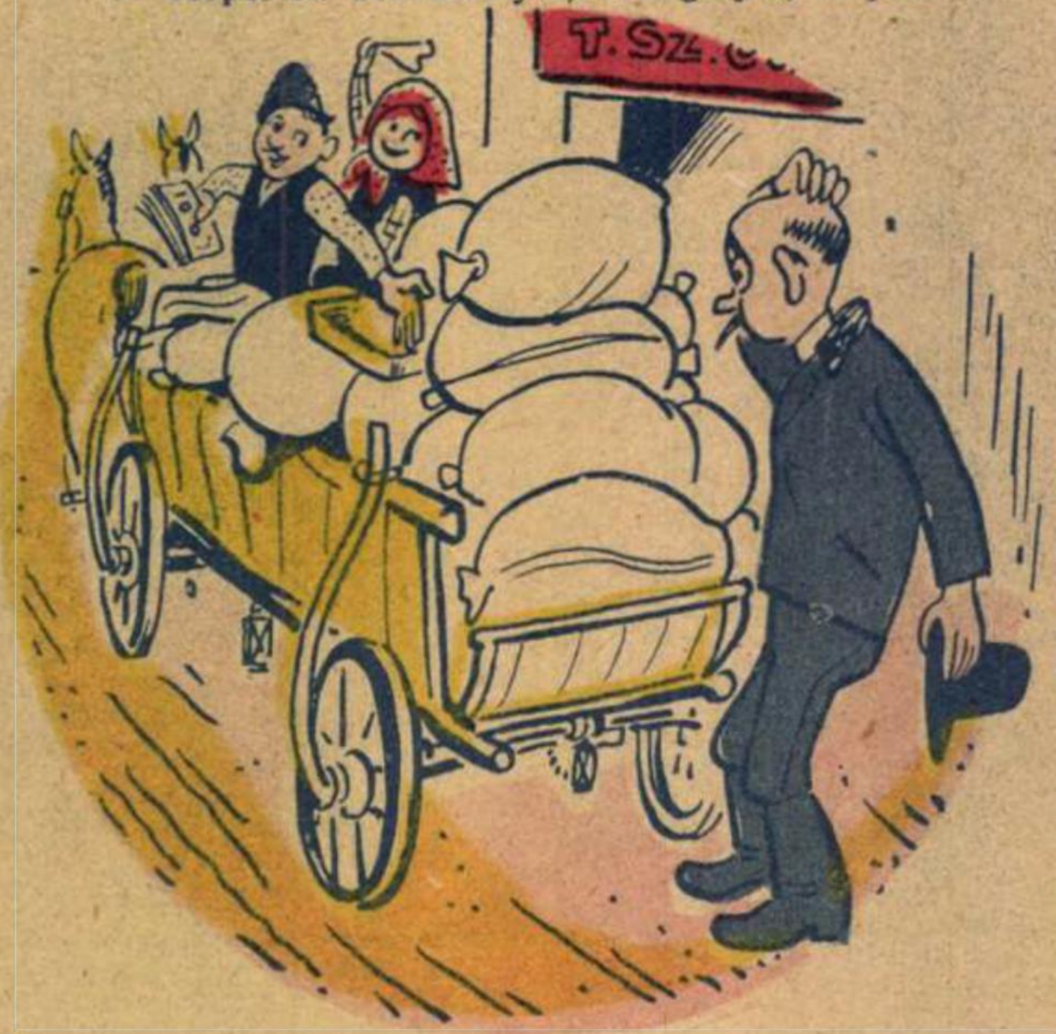
Az se jó ám, ha az embert szinte besodorják,
A csoportba betuszkolják, taszigálják, tolják!

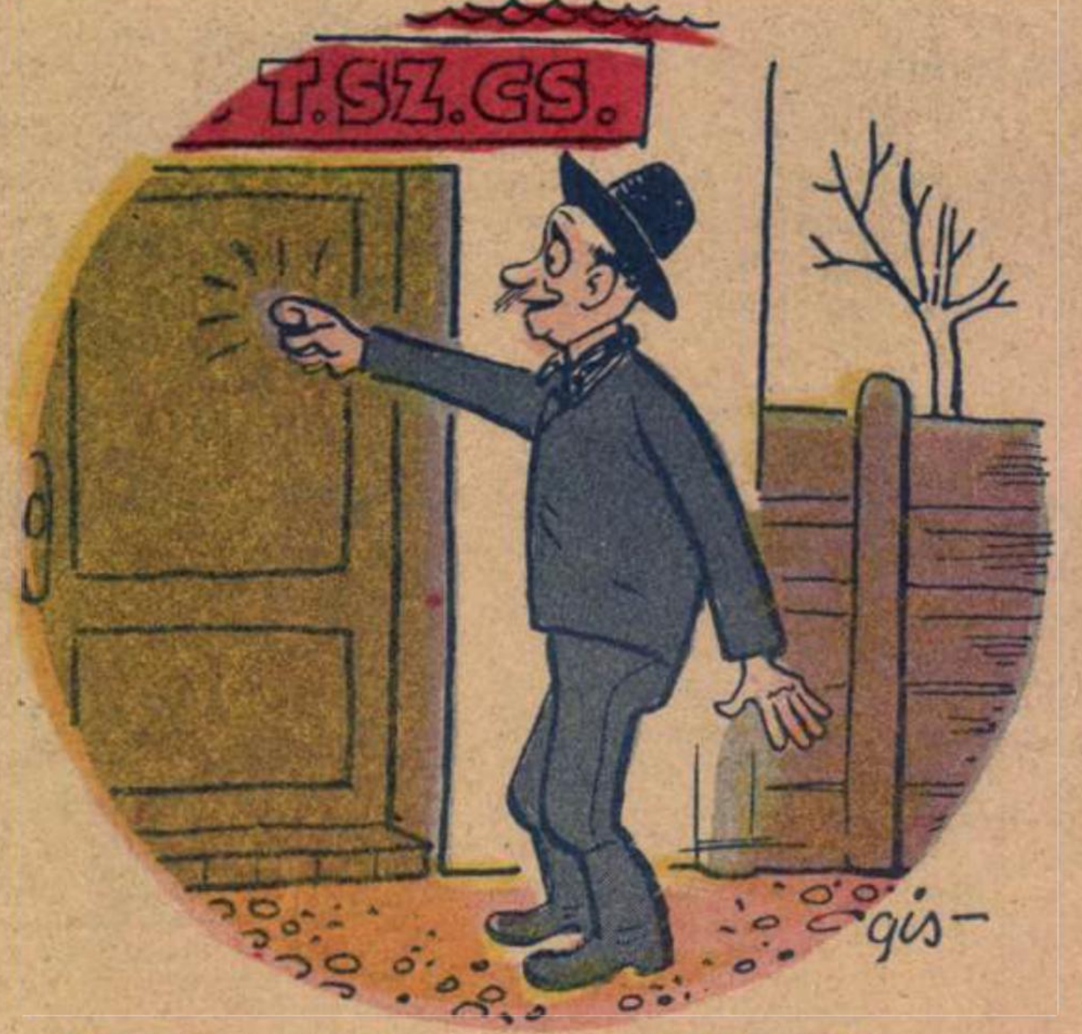
De az se jó, ha valaki olyanképen érvel,
Hogy a tagot a csoportba behúzza kötéllel!

Az a jó, ha megmutatjuk: ím a derék traktor
Dolgozik az ökör helyett — jó termés van akkor!

Az jó, ha a csoportba az ember attól jön be,
Ha sok zsákot meg bukszát lát, mind kövérre tömve!

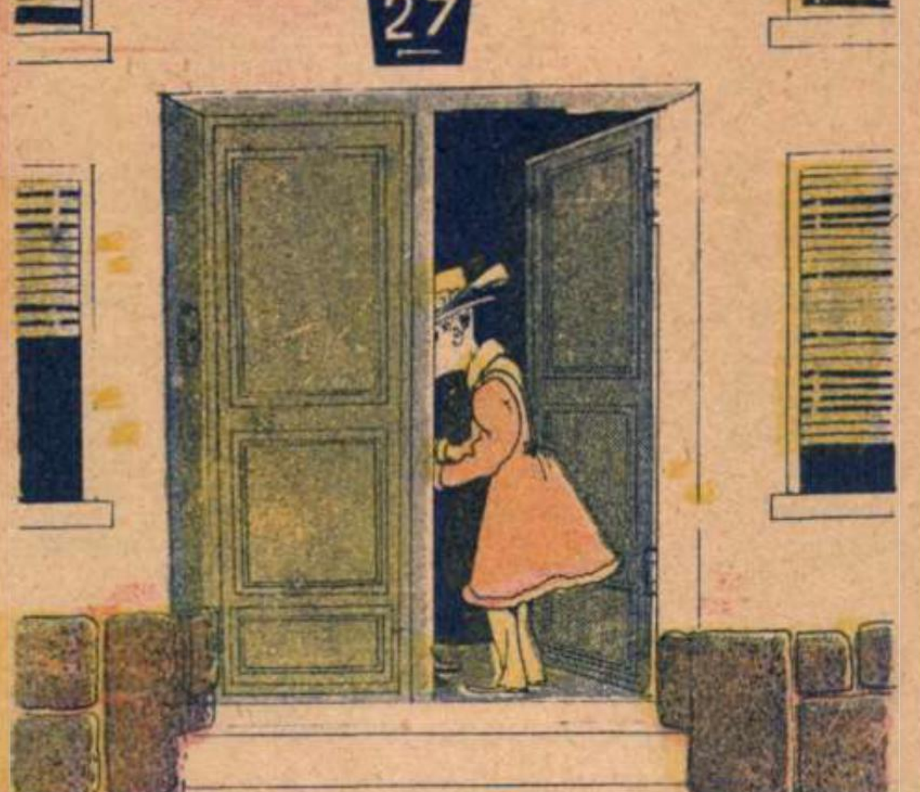
Ékesebb ez minden szónál, ezt cifrázni kár is,
A csoportba az illető bekopogtat máris!

Egyre feljebb!

A Kínai Népköztársaság ipari kiállítása alkalmából közöljük Ku-Szo kínai művész rajzát, amely Kína egyre fejlődő iparát jelképezi.

Rémhíres Huba és Csaba

— Meg akar szabadulni a százasaitól? Adja ide gyorsan, veszek magamnak az Állami Áruházban két pár cipőt...

Reakczy Jóska akcióba lép

— Majd én megmutatom, hogy mégis igazat mondott az amerikai rádió! Ha más nem bélyegzi le, lebélyegzem én!

Darvas Szilárd: EGY SZPIKER KLASSZIKUS BUTASÁGAI

Kiderült, hogy az amerikai rádió szpikerének klasszikus műveltsége van. Mint a Szabad Nép írja, az amerikai pilóták magyarországi lebukása alkalmából kijelentette:

„A régi Hellasban oly sérthetetlen volt a vendégjog, hogy száműzték azt az athéni államférfit, aki egyik vendégét, akiről kiderült, hogy ellenséges hatalom titkos megbízottja, elhurcoltatta. A Bölcsek Tanácsa szerint még a befurakodott ellenséget is vendégnek kell tekinteni."

Ezek után elképzelem, hogy a világon szertenyüzsgő amerikai kémek milyen nyálcsorogva gondolnak a régi Hellasra, ahol az ember nyugodtan megjelenhetett több katonai térképpel, húsz takaróval és egy rakás ejtőernyővel, úgyis, mint Trumanosz kártevő gazemberosza. Semmi rizikosza nem volt, csak a vendéglátó házigazdának kellett drukkolnia, hogy rá ne jöjjön, miszerint a jövevény kémkedik, mert nyomban megjelent a Bölcsek Tanácsa két stráfkocsival és elhurcoltatta. Mármint a tapintatlan házigazdát.

Hogy Spártában és Rómában milyen volt a kémek dotációja, arról a newyorki szpiker nem beszél, de valószínű, hogy ott se maradtak le Hellasz mögött. Spártáról annyit tudunk, hogy az életképtelen gyerekeket kitették a Tajgetosz hegyére. Valószínű, hogy az életképes kémeket direkt visszahozatták a Tajgetoszról, kosztot, kvártélyt és teljes ellátást adtak nekik és ha rövid volt a kardjuk, megtoldták egy hosszúlépéssel. Rómában pedig több előkelő patricius, miután megírta búcsúlevelét, felvágta az ereit egy zöldpaprikának, amelyet a beszállásolt kém túlságosan erősnek talált.

Persze az emberben felmerül az aggály, hogy az amerikai bemondó nem téveszti-e össze a régi Hellast az újjal, vagyis a monarchofasiszta Görögországgal, ahol valóban nyugodtan röpködhetnek ki-be az amerikai kémek és tényleg a házigazdát tartóztatják le, ha ez ellen kifogást emel. Azzal az Athénnel, ahol nem is igen lehet államférfi az, aki az efféle hivatlan vendégeket nem fogadja a legmesszebbmenő figyelmességgel. S ahol a régmult klasszikus időkre már csak az emlékeztet, hogy ókorókor megkenik a Bölcsek Tanácsát némi dollárosszal, hogy a vendéglátás ne csökkenjen.

Végezetül nem vitás, hogy ha esetleg kiderül, miszerint a szpiker csupa marhaságot fecsegett össze, nyomban azzal védekezik, hogy tévedésből röpült be az ókorba, valami navigációs hiba folytán. Eredetileg a középkorba akart menni, mint odavalósi, de rosszak voltak a látási viszonyok és különben is azért fizetik, hogy minél nagyobbakat hazudozzon.

Dőljön rá az Akropolis.